

KRONIKA

1993r.

Ciąg dalszy kroniki PTT Oddziału
"Beskid" w Nowym Sączu.

Lesytl II.

str. od 48 - 96.

Kronikarz Oddziału PTT - Anna Totorz

Fragment. Tatr w Polsce - tolder

Od 14 do 28 sierpnia 1993r. Matygosia Kieres, Jurek Macek i Maciek Zaremba odbyli w grupie 37-osobowej pieszą wędrowkę po Czarnoharze.

Organizowano tą wyprawę koło PTT Sądź dla uczczenia 120 rocznicy PTT.

Relację mawiasem mówiąc bardzo ciekawą z tej wyprawy w Karpaty Wschodnie nopisała Grażyna Słobik - kol. z oddziału PTT w Kaliszu rodem z miejscowości Wschowa.

Idźcia do tej relacji dołączyli: Matygosia Kieres i Maciek Zaremba.

Grzeczenie poprosili o uwiecznienie tego faktu w naszej kronice, więc coż biedny kronikarz może? Tylko spełnić prośbę tych dwójga przyjaciół ku uwadze przyszłych pokoleń. Taka mam nadzieja!

Zaczynam:

14 sierpnia 1993r. o godz. 11¹⁸ sprzed dworca PKP w Przemyślu wynuszyliśmy autokarem na spotkanie z przygodą.

Tudno
nie namac
przygodę
-falt
Znalazienie
tak
obszynie
purchawy
podczas
prerwy
z podkopy.

14 sierpień 1993r.
A było to wiedaleko Swowa.

Fot. Maciek
Zaremba

KATEDRA GEOGRAFII POLITYCZNEJ I STUDIÓW REGIONALNYCH UNIWERSYTETU ŁÓDZKIEGO

90 - 418 ŁÓDŹ, AL. KOŚCIUSZKI 21, TEL. 32 - 39 - 71

Łódź 12. 08. 1993 r.

Katedra Geografii Politycznej i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Łódzkiego ma przyjemność poinformować, iż w dniach 14-29. 08. 1993 r. grupa pracowników naukowych Katedry pod kierownictwem dr Marka Sobczyńskiego będzie prowadziła naukowe badania terenowe na terytorium Republiki Ukrainińskiej w obszarze Euroregionu Karpackiego.

Obiektem naszego zainteresowania będą w tym roku Gorgany i Czarnohora (obwody zakarpacki i iwano-frankiński Republiki Ukrainińskiej). Część naukowa wyprawy ma charakter rekonesansowy w związku ze słabą znajomością przez nas badanego terenu. Celem jest ustalenie zakresu i metod możliwych do prowadzenia badań. Przewiduje się następujące tematy badawcze:

1. Dzieje polityczne Ukrainy Zachodniej w XX w.
2. Badanie świadomości regionalnej Huculszczyzny.
3. Badanie śladów żydowskiej kultury materialnej Ukrainy Zach.
4. Stosunki etniczne i religijne Ukrainy Zakarpackiej.
5. Inwentaryzacja osadnictwa pasterskiego Gorganów i Czarnohory.
6. Walory turystyczne i zagospodarowanie Karpat Wschodnich.
7. Trwałość dawnych granic politycznych w krajobrazie kulturowym Ukrainy.

Tegoroczny rekonesans badawczy powinien wyłonić tematykę przyszłych, szerszych badań zakrojonych na kilka sezonów badawczych.

Katedra Geografii Politycznej i Badań Regionalnych Uniwersytetu Łódzkiego liczy na przychylność i poparcie ze strony władz Republiki Ukrainińskiej, w zakresie naszych zamierzeń badawczych.

Z poważaniem

KIEROWNIK KATEDRY

Prof. dr hab. Marek Koter

Turbaża "Drağobrat"

Fot. M. Zarembo

Turbaża, "Szarotka" - Jasina

Fot. M. Z.

Porfu. Udato się znaleźć dwie
zieli się (oczywiście za ololary)
z 14-oma innymi osobami
okymu po prostu trafiła się okazja,
która miała nas zawieźć do
a w paśmie Świdowca.
się prawie na 2 tygodnie.

Drógę, która u nas
mianą byłaby za
bezdroże wspiął
się masę samochod.
W kurzu możdnie,
lecz zdecydowanie.

Przeuciało nami,
bagażami, dwa
razy spadła lawka
na łforej
siedzieliśmy.

14 sierpień 1993r.

Późno wieczorem
Koleg znaleźliśmy

dotarliśmy do Jasini.
w turbażie "Szarotka"

37 osób dostało

UNIVERSITET KÓDZKI
Wydział Biologii i Nauk o Ziemi
KATEDRA GEOGRAFII I POLITOLOGII
I STUDIÓW REGIONALNYCH
Al. Kociuszki 21, 90-419 Kódz
Lk. 21/33

Prof. dr hab. Andrzej Kotarski
KATEDRA GEOGRAFII I POLITOLOGII
KIEVOMIŁIK KULEDKA

Σ Βοιωτία

Οικιστική δραστηριότητα των κοινωτικών παραμεσοβίων της Βοιωτίας
στο πρώτο μισό του Βυζαντινού αιώνα. Εξέλιξη μεσοβίων κέντρων Βοιωτίας
στη Κεντρική Σελήνη Κορινθίας (1). Οδοί Κορινθίων στην Πελοπόννησο
και στην Ευρώπη. Χρονολόγηση των κέντρων με βάση την ανάλυση
του υλικού της μεσοβίων παραμεσοβίων. Ιστορικό υπόβαθρο Βυζαντινών
Παριών.

1. Οδοί Κορινθίων στην Πελοπόννησο και στην Ευρώπη. Χρονολόγηση
των κέντρων με βάση την ανάλυση του υλικού της μεσοβίων παραμεσοβίων
και στην Ευρώπη. Χρονολόγηση των κέντρων με βάση την ανάλυση
του υλικού της μεσοβίων παραμεσοβίων. Ιστορικό υπόβαθρο Βυζαντινών
Παριών.

2. Η μεσοβίων παραμεσοβίων στην Ευρώπη. Χρονολόγηση των κέντρων
με βάση την ανάλυση του υλικού της μεσοβίων παραμεσοβίων.

11 sierpień 1993r.

Poimno wieczorem
Koleg znaleźliśmy dotarliśmy do Jasini.
w Turbacie "Szarotka"

37 osób dostało

20 łóżek.

Ciekawie było, kiedy
wpychaliśmy się
w małych pokojkach.

Cześć ekipy wybrała
werandę, pewnie
jako trening
przed nocowaniem
w gorach, pod
górnym wiechem.

15 sierpień 1993r. Turbata "Szarotka" - Jasinia

Fot. M. Ł.

15 sierpień 1993r.

Rozstrzyga się sprawa transportu. Udato się załatwić dwie ciężarówki, których kierowcy zgodzili się (oczywiście za dolary) wywieźć nas wyżej w góry. Wraz z 14-oma innymi osobami i dziesięciorgiem Słowaków (którym po prostu trafiła się okazja) pakujemy się na ciężarówkę, która miała nas zawieźć do turbaty "Dragobrat" pod Bliżnica w paśmie Świdowca. Z resztą grupy rozstajemy się prawie na 2 tygodnie.

Droga, która u nas
wznana byłaby za
bezdroże wspiął
się nasz samochód.
Wkurze możdnie,
lecz zdecydowanie.

Rzucało nami,
bagażami, dwa
razy spadła lawka
na której
siedzieliśmy.

Turbata "Dragobrat"

Fot. M. Zarembe

Skorczyło się jednak na siriakach i lekkich
ładrapaniach.

Ci, którzy siedzieli najbliżej busy mogli wprowadzić
podziwiać okolice, ale okupili to taką warstwą
kurzu, że pod koniec jazdy byli prawie nie do
poznania.

Wreszcie koniec tej mgi. Trochę targów z kierowcą
ocena, wspólna szafka ze Stowallem - i legną
czynili!

Zostaliśmy sami, z bagażami, w środku lasu
z perspektywą ostrego podejścia do następnej
turbaży.

Podejście było
możliwe.

Plecaki i inne
bagaże stawały
się cięższe
z każdym
przebytym
pod górę
metrem.

W paśmie Swidowca - w górze Gorgany.
Fot. M. Kieres

Wreszcie zobaczyliśmy ja. (zaj. na str. 49)
Drewniana chata z małym ganeczkiem.
Załatwiliśmy sobie jedno pomieszczenie
z łóżkiem w suficie i pięknymi łóżkami.
Pod lasem są: "Stawojki", za busowym
kranem z wodą.

Trochę zjedliśmy, odpoczęliśmy - i wyruszyliśmy w góry.
 Nie wszyscy. Nasza szóstka dobrata się już w Gasini.
 Postanowiliśmy "tak trzymać" do końca naszej przygód na tym
 obcym terenie. A więc: Małgosia Kieres, Maciek Łaremba, Jerzy Maczek -
Stacy Sącz, Stanisław Trębacz - Chreanów, Zenon Miernuszyński -
Brzeg i Grażyna Strózik - Wschowa.

Wszyscy oprócz Jerka
 Macka byliśmy tutaj
 ponaz piętny. Naturalnie
 więc kolej, tyczy
 powierzyliśmy mu
przewodzenie naszej
grupie.

Powiodł więc nas
 na Słoha Dragobrat
 i Bliźnice, (najwyższą
 w paśmie Swidowca) -
1889m.

15 sierpień 1993r. "Swidowiec" Fot. M. Łaremba

Postawiliśmy ważeń, które później stały się dla nas
 chlebem powszednim, ale tego wieloletniego
 popołudnie przeżywalismy je
 w tych górach po
całt pierny.

"Swidowiec - w głębi Bliźnica" Fot. M. Łaremba
 15 sierpień 1993r.

Prakowało nam
 ich na podjeździe,
 na zejściu były
 ślizgały się po
 trawie

x - Grażyna Strózik - relacyjująca.

Podczas krótkich
chwil odpoczynku
zapoczął się posiłek
jabłko - i ugotowaliśmy
piekuch tych gor.
Bezczesne jak może.

Rozciągają się
wprost aż po
horyzont, w każdej
stronie swiata.

Skidowiec - w gębi Bliźnica Fot. M. Jaremba

Są kopulaste,
zalesione, poszarpane
i porozrzucone
nie regularnie,
wznoszące się
w zawiesi
lanenulhów, bliźnie
i obalekie, ciemiem
tylko zmaczyły
się na linii
horyzontu.

Bliźnica - 1883 m.

Fot. Staszek
& Chrzanowa

Do powrotu skłoni nas zblizajacy się
zmierek. Wzieliśmy azymut na dachu naszej bazy
i bardzo stromym zejściem opuściliśmy malowidlicę
Bliźnicę.

kliczony posilek dostarczył nam sporo
atrakcji bowiem ma chinskiy zupki biyska
- miernej wprawa Staszka w kalie Solumenie,
że jeszcze dlugo nie moż ochłonec.

Od tej pory, wszystkie te zupy, bez względu na rodzaj, maxymalizujemy "olum - olum" pernie na części pierwszego mocnego uderzenia.

16 sierpień 1993r.

Druhą dzień w Świdlarcu nie zamieśliśmy oczekiwań. Reszta w wieściele, będąc na Stolu, wypatrzyliśmy u jego

podróżką malowniczą dolinę, i postanowiliśmy podchodzić nią na gran górnego grzbieku.

Szliśmy tym razem na "czuj", orientując się głównie wg płynących potoczków.

Chwilami było miesamowicie.

Ścieżka ginęła nam w gęstym trawie i gałęzi, zmuszając

"Wnętrze szajasu pasterskiego" Fot. Maciek Zaremba

nas o węchowania wzdłuż potoku.

Kreszcie wyszliśmy z malowniczego, choć niezłiwego gęstym i trafiliśmy na drogę. Przewodziła wprawdzie szlak na wyrob, ale blizki niej wypatrzyliśmy drugę, już ta właścina. Tylko, że dzielił nas od niej szeroki potok o wysokiej piaszczystej skarpie. Skarpę pokonywaliśmy wg własnej możliwości, a potok "przebrnął ymy" z Małgosią na "baramaldy" (Dlatego nie ma solęc-przyplw)

Kreszcie dotarliśmy do Doliny Kraczunińskiej.

W pasterskiej osadzie opiliśmy się mleko i środkiego i krasnego, degustowaliśmy ser - bundz.

Wymuszaliśmy dalej.

Na granie po mozolnej wspinaczce po bardzo stromym zboczu.

Chwilami było to prawie prionowe podchołzenie po trawie i wcale nie było to zabawne.

Ale to co czekało nas na granie warte było tego wysiłku.

Skapane w słońce górskie grzbiety "falowały" w rozgazanym powietrzu.

Śnowu wrażenie fal i wrażenie "morza gór".

Przed posiłkiem, ci odwarżaliśmy żalicyzki kąpiel w starożytnym nie myp. 1600m, a więc wyżej niż myp.

Główny Staw na

Morskim Oknie.

Temperatura wody - low, strach pomyśleć, ale podobno przy panującym upale można było wykrywać.

Mieliśmy ze sobą kociołek i promiant na cały dzień. Przebiegaliśmy wyschniętych gąsienek, jałowiec i wśród kamieni rozpaliliśmy małe ognisko. Lenek pełni bole Przewodnego ogniowiska, a Margosia - szefowej belhni.

Rozleniliśmy, wielkoży po kąpielach odpożyliśmy kości elingo, raczej się perzeze rozkrywkami i orzechami na deser.

"Yestorko w Swidowcu" wyp. 1600m. Fot. N. Janicka

"Tatulska" - 1774m i to "morze górn" Fot.
M. Zaremba

Upływający czas i daleka
droga do bazy zmobilizowały
nas do powrotu.
Wspięliśmy się na
gran z myślą, że nie
wrócimy.
Jednak wyraznie
widoczna Tatulska-1774m
zhabita nas swoim
widokiem i ruszając
dotarcie do bazy już
w nocy pożłodziśmy się
jej skusie.

Pięknie było. U jej podnóżu, w malowniczym kotle,
śród meandrow szumięcia, dostaliśmy pośrodku się
kome. Staliśmy patząc, urzeczeni tym widokiem.
Do bazy wolno się nam wrócić przed zmięszchem.
Na drugi dzień zaplanowaliśmy przenosiny w Czarnohorę.
Za zadanie mamy dostać się do bazy
w Kaźmieszczyku.

Ale na dzisiaj
opatrzyliśmy
ogorzałe od słońca
i umoczone
wyprawę cielska,
znowu coś tam
zjedliśmy -
- i spać.

"Turbaża w Kaźmieszczyku" Fot.
M. Zaremba
17 sierpień 1993r.

Grażyna Strózik

KARPATY WSCHODNIE: MORZE GÓR

w następną górę, Kierowca, o duszy i zamiłowaniu raj-
dowca, szalał bezkarnie na bezdrożach. Rzuciło nami na
wszystkie strony. Nagle zamarliśmy z przerażenia, gdy
doszło do mijanki, a nasza furgonetka przechyliła się na
bok, tak, że pod sobą widzieliśmy tylko koryto potoku. Na
szczęście wyszliśmy z tej opresji jeszcze szybciej, niż w
nią weszliśmy. Mam nawet wrażenie, że kierowca nawet
tego nie zauważył...

Każmieszczyk to odludne miejsce. Turbaza, kilka na-
puszczonych budynków, zerwana linia energetyczna - i
fantastyczne widoki. Załatwiliśmy sobie pomieszczenie, w
którym mogliśmy się rozlokować. Podesty zbite z desek, z
ułożonymi na nich siennikami, zupełnie nas zadowolili.
Była też studnia, z której - jak się dowiedzieliśmy - lepiej
było nie pić wody bez przegotowania.

Pogoda wciąż nam dopisywała. Przeliczyliśmy czas i
zdecydowaliśmy się na popołudniowe wejście na Pietrosa

Upływający czas i daleka droga do bazy, w końcu
zmobilizowały nas do powrotu. Wspięliśmy się na grań z
myślą, że nią wrócimy. Jednak wyraźnie widoczna Tatul-
ska (1.774 m. n.p.m), zwabiła nas swoim urokiem i ryzyku-
jąc dotarcie do bazy już po zmierzchu - pozwoliliśmy jej
się skusić.

Pięknie było. U jej podnóżu, w malowniczym kotle,
wśród meandrow strumienia, dostrzegliśmy pasące się ko-
nie. Staliśmy patrząc, urzeczony tym widokiem...

Do bazy udało się nam wrócić przed zapadnięciem
zmierzchu. Zaplanowaliśmy przenosiny w Czarnohorę na
drugi dzień, opatrzyliśmy ogorzałe od słońca i umęczone
wyprawą cielska, znowu coś tam zjedliśmy - i spać. A było
nas w bazie już tylko dziesięcioro, bowiem piątka, pod
wodzą Marka z Łodzi, wyruszyła na kilka dni, przez Prze-
łęcz Okole, na Bratowską.

Wydostanie się ze Świdowca okazało się problemem
dość skomplikowanym. Ciężarówka, która zawsze woziła
robotników do lasu, tego dnia nie pojawiła się na rozstaju
drog. Schodziliśmy więc, z pełnym ciężarem, aż do szosy.
Do Jasini dojechaliśmy autobusem kursowym.

Kilka godzin trwało poszukiwanie transportu do
Każmieszczyka. Tym razem zupełnie przyzwoita furgonet-
ka (oczywiście "lewym" kursem, za dolary), powiozła nas

(2.020 m. n.p.m). Choć łatwiej nam było postanowić, niż
tego dokonać. Brnęliśmy uparcie w duchocie, trawiastym,
bardzo stromym zboczem, aż do przełęczy. Ale Howerla,
chowająca się aż do tej pory w chmurach, ukazała się nam
w całej krasie. To nas zmobilizowało do dalszej wspinaczki
na Pietrosa. Po kamieniach szło się nieco lepiej. I wreszcie
byliśmy u celu. Howerla już schowała się w chmurach na
dobre, na horyzoncie niebo niepokojąco się zaciągnęło. Po
krótkiej rozmowie ze spotkanymi na szczycie Polakami,
postanowiliśmy schodzić. Tym razem ścieżka była już
bardziej kamienista i choć bardziej stroma, to jednak szło
się nią zupełnie dobrze. Odwiedziliśmy pasterzy, u których
piliśmy mleko przy podchodzeniu. Zabraliśmy trochę tego
specjału ze sobą, na kolację. Maciej robił sobie później z
niego okłady na poparzone słońcem ciało...

Grażyna Strózik
z PTT O/Kalisz

(c.d.n.)

KARPATY WSCHODNIE: MORZE GÓR

Jak trafiłam w Karpaty Wschodnie?
Zwyczajnie.

W maju, na spotkaniu ZG PTT w Głuchołazach, przeczytałam w marcowym numerze "Co słychać", że PTT Łódź organizuje - dla uczczenia 120 rocznicy powstania PTT - wyprawę w Karpaty Wschodnie. Po powrocie do domu zadzwoniłam do Łodzi i zostałam wciągnięta na listę, Rezerwową, bo oczywiście wszystkie miejsca były już zajęte. Jednak w czerwcu dostałam wiadomość, że mogę jechać. Dograłam jeszcze tylko niepodważalność terminu mojego urlopu i rozpoczęłam przygotowania.

W sobotę, 14 sierpnia 1993 roku, o godzinie 11,18, sprzed dworca PKP w Przemysłu, wyruszyliśmy autokarem na spotkanie z przygodą. Późno wieczorem dotarliśmy do Jasini. Nocleg znaleźliśmy w *turbazie* "Szarotka". 37 osób dostało 20 łóżek! Ciekawie było, kiedy upychaliśmy się w maleńkich pokoikach. Część ekipy wybrała werandę, pewnie jako trening przed nocowaniem w górach, pod gołym niebem...

Następnego dnia całe przedpołudnie upłynęło nam na oczekiwaniu. Rozstrzygała się sprawa dalszego transportu. Udało się załatwić dwie ciężarówki, których kierowcy zgodzili się (oczywiście za dolary) wywieźć nas wyżej, w góry. Wraz z czternastoma innymi osobami i dziesięciorgiem Słowaków (którym po prostu trafiła się okazja), zapakowałam się na ciężarówkę, która miała zawieźć nas do *turbazy* "Dragobrat" pod Bliżnicą, w paśmie Świdowca. Reszta ekipy, która rzuciła wyzwanie Gorganom, została. Druga ciężarówka miała ich zabrać do Tatarowa. Rozstaliśmy się na prawie dwa tygodnie.

Moje wyobrażenia o podróżowaniu ciężarówką uległy tego dnia zasadniczym zmianom. Było niesamowicie! Droga, która u nas uznana byłaby za bezdroże, wspinał się nasz samochód; w kurzu, mozołnie, lecz zdecydowanie. Rzuciło nami, bagażami, dwa razy spadła ławka, na której siedzieliśmy. Skończyło się jednak na siniakach i lekkich zadrapaniach. Ci, którzy siedzieli najbliższej burty, mogli wprawdzie podziwiać okolice, ale okupili to taką warstwą kurzu, że pod koniec jazdy byli prawie nie do poznania.

Wreszcie koniec wierzgania, podskakiwania i wstrząsów. Trochę targów z kierowcą o cene, wspólna zrułka ze Słowakami - i zęgnaj, cywilizacja! Zostaliśmy sami, z bagażami, w środku lasu, z perspektywą ostrego podejścia do następnej *turbazy*. A bagaże mieliśmy różne. Jedni - tylko plecaki; inni - plecaki, plecaczki, torby i torebeczki. Dlatego też różne były sposoby na wniesienie tego wszystkiego na górę.

Podejście było mozołne. Plecaki stawały się cięższe z każdym przebytym pod górę metrem.

Wreszcie zobaczyliśmy ją. Drewniana chatka, z małym ganeczkiem. Załatwiliśmy sobie jedno pomieszczenie z żarówką u sufitu i piętrowymi łózkami. Penetracja terenu przyniosła dobre rezultaty: pod lasem są "sławojki", za budynkiem kran z wodą. Trochę zjedliśmy, odpoczęliśmy - i wyruszyliśmy w góry. Nie wszyscy, oczywiście. Dobraliśmy się w szóstkę już w Jasini i postanowiliśmy "tak trzymać": Małgorzata Kieres, Maciej Zaremba i Jerzy Macek - Nowy Sącz, Stanisław Trębacz - Chrzanów, Zenon Mieruszyński - Brzeg i pisząca te słowa.

Wszyscy, oprócz Jurka, byliśmy w Karpatach Wschodnich po raz pierwszy. Naturalną więc kolejną rzeczą, powierzyliśmy mu przewodzenie

naszej grupie. Powiódł nas więc na Stoha Dragobrat i Bliżnicę (najwyższą w paśmie Świdowca - 1.883 m. n.p.m.). Posmakowaliśmy wrażeń, które później stały się dla nas chlebem powszednim, ale tego niedzielnego popołudnia przeżyaliśmy je w tych górach po raz pierwszy. Brakowało nam tchu na podejściach, na zejściach buty ślizgały się po trawie. Podczas krótkich chwil odpoczynku łapczywie podjadaliśmy jagody - i chłoniliśmy piękno tych gór, bezkresnych, jak morze. Rozciągały się wszędzie, aż po horyzont, w każdą stronę świata: kopolaste i zalesione, poszarpane i porozrzucane nieregularnie, układające się w zawiłości łańcuchów, bliskie i dalekie, cieniem tylko znaczyły się na linii horyzontu.

Do powrotu skłonił nas zbliżający się zmierzch. Wzięliśmy azymut na dach naszej bazy i bardzo stromym zejściem opuściliśmy malowniczą Bliżnicę.

Wieczorny posiłek dostarczył nam sporo atrakcji, bowiem moc chińskiej zupki błyskawicznej wprawiła Staszka w takie zdumienie, że jeszcze długo nie mógł ochłonąć. Od tej pory, wszystkie te zupy, bez względu na rodzaj, nazywaliśmy "dum - dum" (pewnie na cześć pierwszego mocnego uderzenia).

Drugi dzień w Świdowcu nie zawiódł naszych oczekiwań. Jeszcze w niedzielę, będąc na Stohu, wypatrzyliśmy u jego podnóża malowniczą dolinkę i postanowiliśmy podchodzić nią na grań głównego grzbietu. Szliśmy tym razem "na czuja", orientując się głównie według płynących potoczków. Chwilami było niesamowicie. Ścieżka ginęła nam w gąszczu trawy i gałęzi, zmuszała nas do wędrowania wzdłuż potoku. Wreszcie wyszliśmy z malowniczego, choć uciążliwego gąszczu i trafiliśmy na drogę. Prowadziła wprawdzie tylko na wyrąb, ale dzięki niej wypatrzyliśmy drugą, już tę właściwą. Tylko, że dzielił nas od niej szeroki potok o wysokiej, piaszczystej skarpie. Skarpę pokonywaliśmy według własnych upodobań - na tyle sposobów, ile nas było, a potok "przebrnęliśmy" z Małgosią "na barana(ch)", nie mocząc butów.

Wreszcie dotarliśmy do Doliny Kracunięskiej. W pasterskiej osadzie opiliśmy się mleka słodkiego i kwaśnego, spróbowaliśmy sera zwanego *bundzem* - i wyruszyliśmy dalej.

Na grań dotarliśmy po mozołnej wspinaczce po bardzo stromym zboczu. Chwilami było to prawie pionowe podchodzenie po trawie, i wcale nie było to zabawne. Ale to, co czekało nas na grani, warte było tego wysiłku. Skapane w słońcu górskie grzbiety "falowały" w rozgrzanym powietrzu. Znowu wrazenie fal i wrazenie "morza gór"...

Mieliśmy ze sobą kociołek i prowiant na cały dzień. Biwak zrobiliśmy nad malowniczym stawkiem. Nazbieraliśmy wyschniętych gałązek jałowca i wśród kamieni rozpaliliśmy małe ognisko. Zenek pełnił rolę Pierwszego Ogniomistrza, a Małgosia - szefowej kuchni, a właściwie, to ogniska. Przed posiłkiem, ci odważniejsi, zaliczyli kąpiel w stawku (położonym na wysokości ponad 1.600 m, a więc wyżej, niż np. Czarny Staw nad Morskim Okiem, przyp. red.). Temperatura wody - brrr, strach pomyśleć, ale podobno przy panującym upale można to było wytrzymać.

Rozleniwieni, odpoczywaliśmy dość długo, racząc się jeszcze rodzynkami i orzechami na deser.

ciąg dalszy na str. 4

17 sierpień 1993r.

"Nasza grupa przed Turbą w Kaźmieszczyku" Fot. Zenek z Brzegu

Wydostanie się ze Skwidowca okazało się problemem skomplikowanym. Ciężarówka, która zawsze woziła robotników do lasu, tego dnia nie pojawiła się na rozstaju dróg. Schodziliśmy więc, z pełnym ciężarem do stopy. Do Jaszki dojechaliśmy autobusem kursowym.

Kilka godzin trwało poszukiwanie transportu do Kaźmieszczyka. Tym razem zupełnie przywoła furgonetka (czymś "lewy" kursem za dolary), pomógł nas w następne góry. Kierowca, o oluży i zamironaniach szalał bezkarnie na bezdrożach. Rzucił nami na wszystkie strony. Nagle zamarliśmy z przerażenia, gdy obszło obok mijanki, a nasza furgonetka przechyliła się na bok, tak, że poł soba widzieliśmy tylko koryto potoku. Na szczęście wyszliśmy z tej opresji jeszcze szybciej, niż w nią weszliśmy. Mam nawet wrażenie, że kierowca nawet tego nie zauważył...

Kaźmieszczyk to odległe miejsce. Turbą - czyli bazą turystyczną - to kilka opuszczonych budynków zwrana linia energetyczna - i fantastyczne widoki. Zatrzymaliśmy sobie pomieszczenie w którym mogliśmy się rozlokować.

17 sierpień 1993r. "Mamy zamiar iść na Giehosz" Fot. M. Januszek

Podesty zbite z desek, z ułożonymi na nich siankami
zupelnie nas zadowolily. Była też sludnia, z której - jak się
dowiedzieliśmy - lepiej było nie pic wody
bez przepotowania.

Pogoda wciąż nam
dopisywała.

Przeliczyliśmy czas
i zdecydowaliśmy
się na popołudniowe
wejście na Pietrosa.

Brnęliśmy uparcie
w kierunku, trawiastym
bardzo słabym
zbożem, aż do przelazły.

Ża to howerla
chroniąca się aż do
tej pory w chmurach,
ukazała się nowo
w całej krasie.

To nas zmobilizowało do dalszej wspinaczki na Pietrosa.

Po kamieniaku szło się nieco lepiej. Jurekcie byliśmy
u celu. howerla już się schowała w chmurach na
dobrze, na korzyść niebo niepokojące się zadagnia.

Po krótkiej rozmowie z spotkanyu na szczycie

Polakami,
postanowiliśmy
schodzić.

Tym razem -
ścieżka była
już bardziej
kamienista
i choć bardziej
słoma, to jednak
szło się nią
zupelnie
dobrze.

17 sierpień 1993r. "Praca przy szatasie
pasterskim - wypanowie stogów" Fot. N. Jaremba

17 sierpień 1993r. Łań szóstka na Pietrosie - 2020 m.

Fot. - jedena z spotkanyu Polaków.

17 sierpień
1993r.

Gietros- wsielbi Howenta

Fot. M. Jaremba.

W drodżce powrotnej
odwiedziliśmy znowu
pasterską osadę.
Zabraliśmy trochę mleka
ze sobą na kolację.
Machowi stwierdziło na
dłady na swoje
poparzone cioto.
Kolacja i - spać!

18 sierpień 1993r. - Jest środa. Za oknem pada
niekiedy deszcz. Sadeczenie nazwali
ten dzień - "dniem gastronomicznym", ja w tonie krowikarskim
nazwałabym to "dniem regeneracyjnym" siły przed Howentą.
Oddejmijmy głos Grażynie Stróżik ze Wschowej - dolnośląskiej
i ciekawie relacjonującej uczestniczące tych zmagani z naturą:

18 sierpień
1993r.

Turbaża
W Kaźmieszczylu

Fot. M. Jaremba

"Spaliśmy, jedliśmy -
za oknem padał deszcz.
Jedliśmy, spaliśmy -
za oknem wciąż
padał deszcz"
Z humorem
w warunkach
"artywgodnych
i eleganckich"
tobie to Jurek
i Brzequ i Jurek
z Nowego Sącza -
- dygresja mojej krowki

Kiedy po południu nieco się przejaśniło, wybraliśmy się na rekonesans po okolicy. Pokonując błoto i kałużę utknęliśmy w „malinowym chruszczaku”. Z wielką przyjemnością moczyliśmy się w malinowych chaszczykach zajadając maliny. Żadna ich ilość nie była w stanie zaspokoić naszej apetytów.

19 sierpień 1993r. - czwartek

Znowu nie wyszliśmy w góry bowiem dowiedzieliśmy się o dninie (odpuszczu) w cerkwi w Jaszi. Z okazji święta

Przeźniemia Pańskiego.

Postanowiliśmy wykorzystać tą okazję i zobaczyć mułskie stroje ludowe i zwiążane z tym świętem zyczaje.

Zebrałiśmy dużo materiał fotograficzny.

19 sierpień
1993r.

Fd. M. Jaremba

19 sierpień
1993r.

Fd. M. Jaremba

Uzupelniliśmy też masę
zapasy chleba, ale nie taki
chleb jak się nam marzyło.

Przekazanie był to
nieforemny, zakalcowaty,
ładny plackek.

"Myśle, że nie o tym
co ma żołdziejnie piśnie tak
Crażyma?" - przyp. Krowka

19 sierpień
1993r.

Fot. M. Łaremba

Wydarzeniem popołudnia
w tym samym dniu
stało się gotowanie
mlecznej kaszki gryczanej
dla dzieci ..... od
piątego miesiąca życia
(wszyscy spełniliśmy
ten podstawowy warunek).

19 sierpień
1993r.

Fot. M. Łaremba

Kaszkę, której
ugotowaliśmy pięć
kociołek, zjedliśmy z powidłami śmietanymi.
To były dopiero delicje dla masyjki podniebień. Psychołka!

Reszta dnia minęła na pakowaniu bagażu na dzień
następny, na biwak na Łzarnohorze.

Podzieliłiśmy się namiotami i prowiantem.

Resztę rzeczy postanowiliśmy pozostawić u stróża
na przechowanie. Noc przyniosła nam miemila
niespodziankę.

W nocy obudził nas zaniepokojony szaskiem drzew Jenek.
Sprawdziliśmy nasze bagaze. Brakowało plecaka Jurka.
Matychmiastowa pogoń nie przyniosła żadnych rezultatów.
Nieprzezniknione ciemności i możliwości schowania się
w terenie pełnym drzew i krzewów bardzo utrudniły
Łodziejowi zadanie.

Wszystcy popadliśmy w dość przygnębiający nastrój.
Jenek zrobił remanent: stracił ładną i praktyczną kurtkę
& sympatexu, p-deszczową kocher,
znaczną część prowiantu, pieniądze Jenka.

Na szczęście nie zginęły dokumenty.

20 sierpień 1993r. - piątek

Przeprowadzony rankiem wywiad i małe śledztwo wyraźnie
wskazywały na młodych ludzi & Kotomiji, którzy w nocy
zginęli zamiot i zniknęli bez śladu.

Policję poinformowaliśmy ponadto dopiero po powrocie z gór,
kiedy znajdziemy się w Jaremcze.

Przepakowaliśmy nasze bagaze, złożyliśmy depozyt
w stróża pod Łozkiem (najpewniejszy sejf) i wyruszyliśmy
na Howerle.

20 sierpień "odpoczynek"
1993r.

Fot. M. Zaremba

Nie było łatwo.

Nocne przeżycia
jak śmora przesła-
łowały nas w drodże.

Kojąca moc gór,
wyczerpujące
podjęcie postulaty
nam po pewnym
czasie po zostaniu
te problemy za
sobą, w obłotnie.

Przed nami była
Howerla.

Najwyższa w paśmie gór-
- 2558 m., często
nazywa w klimacie, trachę
kapiąca, z załamaniem
pogody na porządku
dziennym, ale fascynująca
swą potęgą
i wyziostością.

Trachę zariepokojeni
obserwowaliśmy tłumy
ludzi na jej szczybie.
Huk wystętu i huan
dymu jeszcze

20 sierpień
1993r.

"Przeł Howerla"

Fot. Grażyna Szózik

bandziei nas zariepokoiły. Pięliśmy się z dość mieszany
uczuciami. Wszystko się wyjaśniło. Trafiliśmy na uroczystości
związane z II-gą rocznicą odzyskania niepodległości przez Ukrainę.

Na Howerli wyznaczyli sobie spotkanie członkowie Duchowej
Republiki. Próbowali nam do w zępku kilku języków
wytłumaczyć, ale zawiłości filozoficzne były trudniejsze.
Zrozumielismy, że bez względu na wyznawie i orientacje polityczne
wszyscy żyją, mając
i wiarę w miłość
do Boga.

Na szczybie spotkaliśmy
sympatyczną grupę
Czechów, którzy
posiugując się swoimi
mapami z lat 30-ych
przezierali Karpaty
W schoolnie.

Z zainteresowaniem
obejrżeli nasze mapy
- repliny map
przedrojenych!

20 sierpień
1993r.

Na szczybie Howerli - 2558 m.

Spotkaliśmy też Polaków z Krakowa. Zakwaterowali byli na Poznańskiej, a tutaj prowadzili badania planktonu w polokach.
Ponadto wprawdzie wydał się nam dość egzotyczny, ale też sądzimy, że każdy poród jest dobry, by znaleźć się w tym uroczym miejscu.

Dla nas flowera była Łaska. Było bardzo wietrznie, zimno, ale można było się rozkoszować wspaniałą panoramą.
Wypatrzyliśmy nasze ścieżki na Pietrosie, ruiny obserwatorium astronomicznego na Topie Jwanie - cel naszej następnej wyprawy.
Robiło się coraz zimniej, schodzimy ze szczytu, positek spożywamy w idealnym do tego celu dole.
Jezioro Niesamowite wypatrzyliśmy

już wcześnie. Wydawało się, że to blisko, a tymczasem trzeba było olimpiej wdrożeniu pełnej schodzenia po to, by znaw pałachcie!
Przewieramy z obozu Turkuła, przedzieramy się przez kosówkę i ludzi docieramy do celu, miejsce to okazało się wcale nie bezkolne.
Rozkoszowali byli tutaj już Ukraińcy placiki foliowe umocowane sprykiem na patkach stawiły im za namioty.
Byli już pożnani na floweri - Czesi.

Oddaliliśmy się nieco od tego Łajliku i założyliśmy własny obóz.

To tylko 3 namioty, ale zamieszania i zabawy było przynajmniej na drugie tylko namiotów.

Zachodzą szubolży namiot Macka.

20 sierpnia
1993r.

"Obóz nad jeziorkiem
Niesamowitym"

Fot. Marek
Zaremba

tego namiot kopulasty, najprześronniejszą, wszystko się w nim mieściło. Nasze drojeści zmuszają do ruchów do minimum.
 Lenkowi udało się wypracować metodę wypraco porządzenia i spożywania posiłków na leżąco, z konieczności oczywiście.
 Noc była zimna, każda nieopatrznie wyciągnięta część ciała z pulchowych spiworów kostnicia ratychumiast.

21 sierpień 1993r. - sobota

Ranek pokonując stale grabiejące z zimna rzce, zwiniliśmy obozowisko. Początkowo planowaliśmy, że ukryjemy namioty w kosówce i z lekkim bagażem wyuszymy dalej, ale doświadczenia poprzedniej nocy nakażaty nam zabrać całego sprzętu z sobą. Nie padato. Wynusiliśmy na szczyt Popa Jwana - 2022m.

Maciek z boczni z główniej grani i samoctwie z dobył szczyt Gutira Tomnalyka - 2016m.

Dogorził nas, goly odpoczywaliśmy schowani się odmadnu w okopie.

Stupki graniczne sprzed II wojny światowej z znakami Polski i Czechosłowacji,

okopy, zasieli z I wojny światowej. towarzyszyły nam prawie na całej trasie.
Wypatrzyliśmy też ziemiankę, ale wejście do niej było niebezpieczne.

Pop Jwan z każolym pokonanym niemieciami wyrazimiej z maczył się nam na horyzoncie.

21 sierpień 1993r. „Odpoczynek w okopie z okresu I wojny św.”

Fot. M. Jaremba

21 sierpień Bunkier z I wojny św.
1993r.

Fot. M. Jaremba

Wreszcie już zupełnie
wyrzuciliśmy wolieliśmy
mliny obserwatorium.
Pogoda zaczęła się
zmieniać.

Radziogal deszcz.
Prawie pod samym
szczytem schodzący
wódki poznany jeszcze
w przepływie letwarz
z Gdańska ostre
mas przed

możliwością opadów śniegu.

Na szczycie panowała
włg niego tak fatalna
pogoda.

Dość miesamowitym
węc dla nas
zjawnie była
w tym momencie
tęcza, którą
dostrzegliśmy
nad Smotręcim
(1890m)

21 sierpień Bunkier z I wojny św.
1993r.

Fot. M. Jaremba

Ruiny natomiast okazała coraz bardziej mąka.
Stokujący kontrast obydwa zjawisk.
jeszcze ostre, ale na szczęście krótkie poletyście
i byliśmy w celu.

Ruiny złożyły baroko przygnębiające wrażenie: potężne,
opuszczone i zdemastowane, ze śladami po pościskach, tylko
ogromem swoim darowały świadectwo darnej światności.
Schowali się w ich łamkach, przygotowaliśmy szybki posiłek.

21 sierpień 1993r. Okopy z okresu I wojny św. Fot. M. Zaremba

Były serwowane różne dania: od kanapek po rozpoczynając a na zupkach i purée z konserwą kończąc.

Na zewnątrz kuriz panoszyły się mgła.

Baliśmy się poproszenia popady, więc dobrze się zabezpieczyliśmy od deszczu i wiatru (kurka, któremu skradziono Sympotex ubraliśmy w worli foliowej) dokładnie ustalając

Zasady w głównki we mgle (kto, kogo ma stałe widzieć i co robimy w razie czegoś nieprzewidzianego") Wymusiłiśmy w drogę powrotną.

Było ciężko. Martynacy deszcz niesiony z ostrym wiatrem smagał nas uciekając. Mgła bardzo ograniczona widoczność. Pomuszali się trochę na pamięć, trochę po omacku.

Mokre kamienie i śliska trawa z muszały nas do bardzo ważnego schodzenia.

Szliśmy w milczeniu stałe kontrolując stan ekipy.

Nie pamiętam ile czasu wspłynęło nim po raz pierwszy zatrzymaliśmy się, by złapać oddech.

Mgła już prawie nie była, ale kończący się dziem w sposób naturalny ograniczył widoczność.

Nasza mobilizacja była tak silna, że udało się nam

21 sierpień 1993r. Do tej pory istniejący stupek graniczny polsko-czechosłowacki (przed I wojną światową) Fot. M. Zaremba

dotrzeć z powrotem nad Jezioro Miesamowite.

Zmierzch już zapadał. Szybko, prawie bez używania latarek

rozstawiliśmy namioty.

Byliśmy umęczeni, mokrzy i trochę zżigbnięci, ale bardzo

usatysfakcjonowani wielości wrażeń.

Zaaplikowaliśmy sobie profilaktycznie aspirynę i... spać.

22 sierpień 1993r. - niedziela

Niedzielnym porankiem przywitał nas zimnem, wiatrem i brakiem

widoków na poprawę pogody.

Powrotną drogę do Kaźmieszczyka postanowiliśmy przebyć

trawersując z boczna.

Wylizaliśmy aż do Breskuja. Robiło się pogodniej.

Postanowiliśmy zejść do wodospadu na Zaroslaku i wrócić

przez Kaźmieszko. Tak znaleźliśmy się u źródeł Prutu.

Teren dziewiczy. Pełno obrzymich, ciłodnych i migkkich

kep mchu, siodkich, wielkich jagód, borówek.

Po karkotomnym zejściu po śliskich i obrzymich

kamieniach znaleźliśmy się w potowie wysokości

wodospadu.

Cienka "zitka" Prutu spadając z uwiska

nabierała mocy "obrzyma". Uroklive miejsce.

Spotkaliśmy Polki z Zańcuta, które mieszkały

na Zaroslaku w Centralnym Ośrodku Sportu (obóz

Sportowy) i Lenek wprosił nas do nich na obiad.

Ugoszczono nas "dzym chatą bogatą" z ogromnym

Sersem i sympatią.

A potem powrotem droga do Kaźmieszczyka.

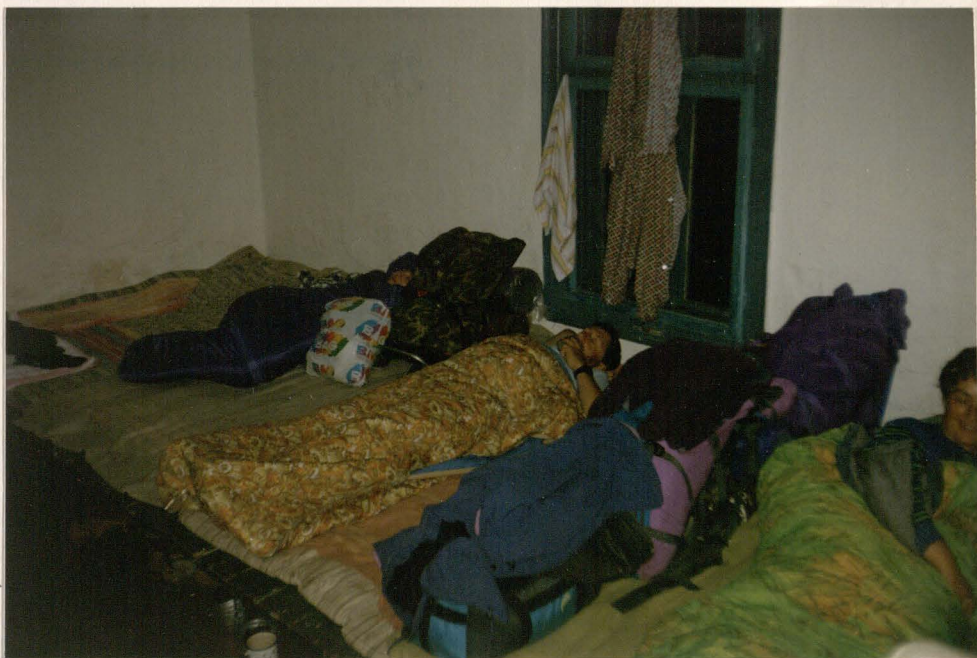
Oczywiście orientowaliśmy się po stupkach granicznych.

kiedy dotarliśmy na miejsce ze złotymieniem dostaliśmy autokar, namioty, rozbanionych ludzi kręcących się po turbazie. Od stróża odebraliśmy bagaż (schowane pod łóżkiem), rozłożyliśmy się w maszyn pomieszczeniu, zaczęliśmy "warzyć jadło" na kuchennej płytce w pokoju stróża, kąpać się w potoku z kolonata wodą, a potem spaliśmy ciekając przed nową kradzieżą. Dostaliśmy również do porozumienia z szefem autokaru i zgodziliśmy się weźmy zabrac nas do Jaremcze.

W nocy jeden z sąsiadów odgrażał się, że "tych Polaków to on poleje benzyną i podpali" (powiało wtedy groza), ale na szczęście tym razem darował nam życie.

Rano bardzo nas przeproszał za swoje zachowanie. Wyjechał się nawet do polskich korzeni ze strony babli.

22/23 sierpień "każmie szczyk - nocleg na szatach" Fot. M. Zarembo

23 sierpień - poniedziałek
1993r.

Jedziemy do Jaremcze. W autokarze było sympatycznie. Dostaliśmy wymiany reprintów. Nasze po raz kolejny zbudziły zainteresowanie. Zequamy się z ukrainkami w Jaremcze, zajmujemy nocleg w turbazie flucylszczyzna. Zwiekszamy miejsowość, składamy na policy meldunek o kradzieży.

Policyja nie przyjmuje (z powodu ograniczeń admi mistr - cyjnych - to temat na osobną opowieść).

Po południu tegoż dnia wielkie chlepanie w wodach Prutu.
Prut u którego źródeł byliśmy poprzedniego dnia mię
przypominał już mięśmiatego strumyczka.
Szeroki, o wartkim nurcie i kamiennym korycie ze swoim
malowniczym przełomem stanowi wielką atrakcję Jaremcze.

Zrobiliśmy sobie
także wycieczkę
do „Kamienia

Dobosza”

(Zmieszane to miejsce
jest z legendą
o zbrojniku Doboszu)

23 sierpień 1993r. „Kamień Dobosza”

Fot. M. Jaremba

24 sierpień 1993r. - wtorek

Dzisiaj spenetrować chcemy Gorgany (tak nazywają kamienie)
Zaczynamy od Jaworka - 1467m.
Podjeździe jest wśród chat malowniczo rozłożonych
na zboczach.

Jedziemy w ogromnej dułhocie (chyba bogkie rzeźbę pogody
wśród ogromnych „plautacji” lesnych malin).

Mamy zabawne spotkanie z jałową, która
obłaskawiana przez Staszka słońca naszym tropem
i zupełnie nie dawała się odwieść od tego pomysłu.

Dopiero zatrzymała ją stroniżna i lesne chaszcze.
Dłuszy czas słychać było jej „tęskne” porykiwania.

Na szczycie Jawornika
gdzie pobliżaliśmy piękne
oświetlone szczyty:

Syrziaka (1666m)

i Chomiaka (1544m)

Zaczął padać deszcz.

Schroniliśmy się
pod ogromnym głazem.

Deszcz padał krótko,
wychodzimy z naszego
"schronu" i oglądamy
wspaniałe zjawisko.

Zboczę po którym

24 sierpień Gorkany - gron Jawornika
1993r.

Fot. M. Kieres

Wchodziliśmy tonie w mlecznobiałej mgłę, a my oglądamy
piękne oświetlone szczyty Syrziaka i Chomiaka. Stoimy
na granicy dwóch światów. Robimy sobie wszyscy
zdjęcia w helmie (chyba z II wojny św.), który znalazł Maciek
i wniósł na szczyt. (Dokrewnili dobrało takiego męzka? - przyp. w.)

Rozgrzane uprzednio przez słońce kamienie parowały
po deszczu, męga stawiała się coraz gęstsza.

Znowu pomuszaliśmy się na "czuja".

Przez weszliśmy w las mieliśmy już dobrze opanowaną
"technikę" skakania z kamieniami na kamień i ślizgania
się po obrzymych głazach.

Ścieżki leśnej zmięziny i biło to była nasza
droga powrotna do bazy.

W Janemcze też złamala się pogoda.

Wyglądało na to, że będzie padało przez kilka dni.

W górę już się nie wybraliśmy.

25 sierpień 1993r. - środa

Pojawiły się problemy z kupnem biletów do Srowa.
Klęziono nam nocleg w turbazie (zamykali już obiekt po sezonie)
J... ciągle padał deszcz.

W Jarencze spotkaliśmy jeszcze naszych znajomych
z Dragobratu. To było bardzo sympatyczne spotkanie.

A potem była podróż do Srowa. Nocna. Pociągami. 25/26 sierpień 1993r.

We Antonie, w umówionym miejscu spotkaliśmy się wszyscy.

Nastąpiło
szaleństwo
kapania się,
zwiedzania
miasta,
żołżenia,
opowiadania,
refleksji
nad minionym
czasem.

Było na to 2 dni czasu - 26 i 27 sierpień 1993r.

A potem 28 sierpień 1993r. - dzień pożegnań - sobota.

Nasi kolekcjonerzy po powrocie przekazali szczegółową
relację wraz z prezentami na specjalnym spotkaniu
w Kole Przewodników w sali Oddziału PTTK "Beskid"

w Stonym Sączu, oraz zdali relację Zarządowi PTT.

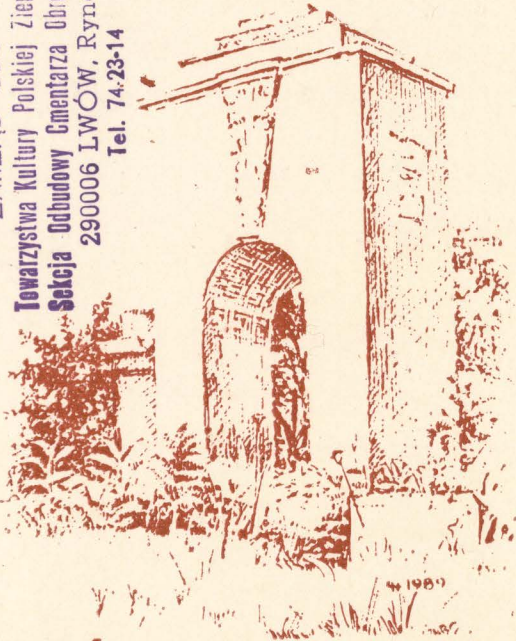
za dziękuję i spaniałej koleżance - Gracynie Sbrozik za
ciekawą i szczególono spisana relację, dziękuję której maglom
to kraysto znanowce w naszej krainie. Kromikarę - Anna Toton

002231

**Cegielka na odbudowę cmentarza
Obronców Lwowa**

FEDERACJA ORGANIZACJI POLSKICH NA UKRAJINIE
ZARZĄD GŁÓWNY
Towarzystwa Kultury Polskiej Ziemi Lwowskiej
Sekcja Odbudowy Cmentarza Obronców Lwowa
290006 LWÓW, Rynek 17
Tel. 74-23-14

LWÓW Panteon Orląt

Pamiątka pobytu naszych
kolegów na Cmentarzu
Łyczakowskiu we Swowie -
- cegielka na już coraz
bardziej widocznie
odbudowywemu pomnik
Orląt Swowskich.

A tak żegnali resztę
grupy Małgosia Kieres,
Jurek Macek i Grażyna
Strosik na dworcu PKP
w Przemysku, a filmowi
żegnający już okna
patrogu Żenek
Mierniszynski i Brzequ.

28 sierpień Dworzec PKP Przemysł.
1993r.

Fot. Żenek
i Brzequ.

Potem już potrofy do domów. So deczanie mócili 28-go sierpnia
1993r. ok. g. 19-ej.

Wracam do sprawy dnia wozniennego naszego PTT -
- Oddzial "Beskid" w Nowym Saczu.

1 września - piąta środa
1993r. miesiąca

Tak jak wcześniej ustalono
zebranie Zarządu PTT
odbyło się tym razem u Seska
Małoty w jego domku.

Miało być pieczenie kiełbasy
w ogrodzie przy ognisku, ale
deszczowa aura sprzątała
nam figla. Musiała być
kiełbasa, ale z przekazką.
Zostały omówione sprawy
Oddziału, "czarnohorscy"
Wędrownicy opowiadali
swoje przygody, pokazali
zrobione zdjęcia. Padły
proponycje nowych wycieczek.

Fot. A. Toton

Jak widać na
zdjęciach robionych
podczas spotkania
było wesoło,
a gospodarz
też pokazał,
na co go stać
i przyjęł nas
bardzo
gościnnie.
I ja temu byłem,
szampa i koniak
(z Czarnohory)
piłem.

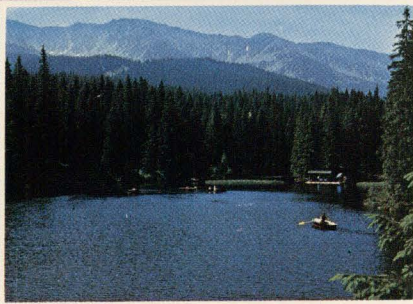
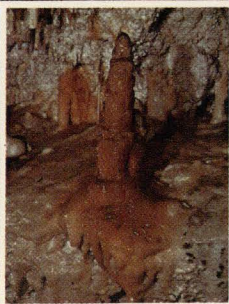
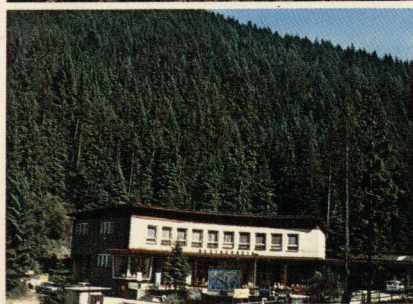
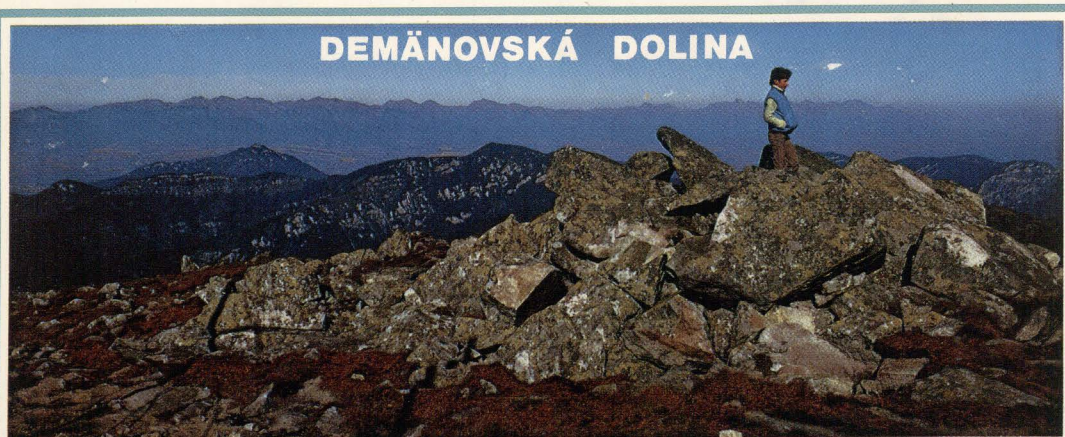
Fot. A. Toton

We wrześniu nasz Oddział otrzymał pozdrowienia z Londynu od kol:kol: Małgosi Kieres i Macka Zaremby.

Przy najbliższej okazji zdadzą nam zapewne relacje z tego dostojnego miasta nad Tamizą.

Przyszły również pozdrowienia dla naszego Oddziału od Stasčka Trębacza z Chřestanové - kompana M. i M. i J. z wędkowki po Czarnohorze (sierpień 1993r.)

We wra
v
Przy

POLSKIE TURYSTYCZNE TRANSPORTY
 "GOSPODARSTWO" 00021RT
 ANNA TOLON
 UL. KUNCEWICZYNSKICH 45/40
 33-300 NOW SĄCZ
 POLAND

Thomas & Benacci Ltd. - London
 Tel. (071) 9240635

LONDON
 Houses of Parliament and Tower Bridge by Night

60
 60

1993
 16 SEP 1993
 BRITAIN

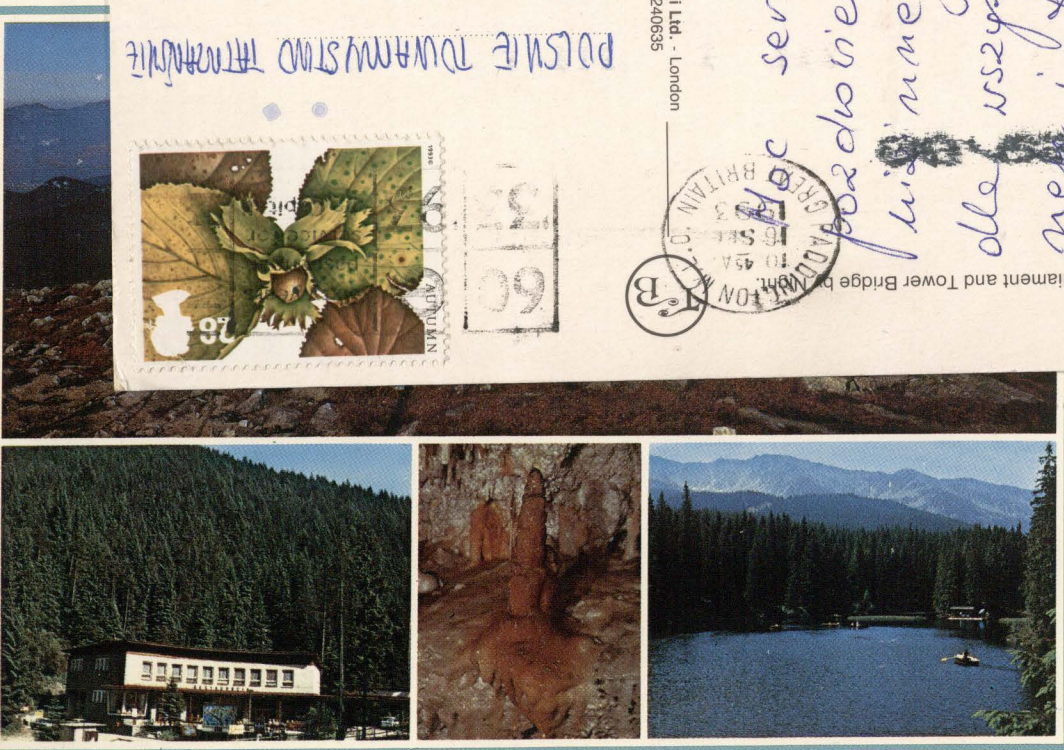
Proszę serdecznych
 pozdrowień z
 miłego Londynu
 dla wszystkich kolegia-
 me i kolego z PTT
 przesyłać Malpork.
 i Maciek J.

z Londynu
Zaremby.

elacje
Tamiża.

ty również
wtema dla
go oddziału
paszka
acja
żanowa -

-kompana
M. i M. i J.
z kretowai
po Czarnohorze
(sierpień 1993r.)

We wrześniu nasz Oddział otrzymał pozdrowienia z Londynu od kol:kol: Małgosi Kieres i Macka Zaremby.

Przy najbliższej okazji zadadza nam zapewne relacje z tego dostojnego miasta nad Tamizą.

Przyszły również pozdrowienia dla naszego oddziału od Stasika Trębacza z Chrzanowa - kompana M. i M. i J. z wędrówkami po Czarnohorze (sierpień 1993r.)

P.S. Zatyciam perelom ni em'ie alle Małgosi. Nie staly nie perelom ni em'ie alle Małgosi.

DEMÁNOVSKÁ DOLINA
Chopok, v pozadí panoráma Vysokých Tatier •
Reštaurácia pri Demánovskej jaskyni Slobody •
Demánovská jaskyňa Slobody, Hviezdoslavov
dóm • Vrbické pleso

— VYDAVATELSTVO PIESSE FOTO BRATISLAVA —

Pan

Maciej Zaremba

ul. Królowej Jadwigi

Nowy Sącz

3 3 3 0 0

POLSKA

Zubarec 22.10.93

Foto: V. Budnický, Z. Zibrin (2), B. Šron
Grafický návrh: K. Izakovič
Tlač: Grafobal Skalica

Przy najbliższej okazji zadadza nam zapewne relacje z tego dostojnego miasta nad Tamizą.

Relacjonarzy: Władysław Kowalczyk
Zdjęcia: Rysiek Finek

12 września 1993r.

"Gorce"

Przewodnik: Władysław Kowalczyk

Ilość uczestników - 30 osób.

Przejazd
autokarem do
ochotnicy -
-ustrzyka.

Przechodzimy
dzisiaj nie znako-
-wanym
szlakiem
przez Polanę
Sucho,

na Kiczorę (1282m)

Z Kiczory przejście
Kamienną (1288m), szlakiem zielonym na Jarozynę
a następnie na Przysłop (1185m)

Pogoda była w sam
raz na wędrowanie.

Gorce są malowniczą
grupą górską na
obszarze Beskidów
Zachodnich.
od 1981r. stanowią
kieru Gorceńskiego
Parku Narodowego.

12 września
1993r.

"Kiczora"

Fot. Rysiek
Finek

12 września 1993r. "Jaworzyna Kamieniecka"

Fot. Rysiek Firek.

Po przebie na
positek szlakiem
zielonym i olziemy
na Gorc (1228m)

Schodzimy przez
Hale Gorcowskie
w kierunku miejscowości
Gorcowe, a potem
na umówione miejsce,
do Ochołnicy Górnej.

Przy schodzeniu z Góra nabieramy na wysyp maślaków.
Jest więc i grzybobranie!
Przez cały dzień pogoda nam sprzyjała. Nie było upału.
Ok. godz. 17⁰⁰ wyruszyliśmy w kierunku Nowego Sącza.

24) 12.09. - GORCE

Przejazd autokarem do Ochołnicy - Ustrzyka. Przejście nie znakowanym szlakiem na Kiczorę a następnie na Jaworzynę Kamieniecką, Przysłop i Gorc. Zejście przez Hale Gorcowskie do Ochołnicy - Gorcowego, skąd powrót autokarem do Nowego Sącza. Prowadził kol. Władysław Kowalczyk. 30 uczestników.

"Beskid" - nr. 3

DZIENNIK NOWOSĄDECKI • DZIENNIK NOWOSĄDECKI

● W br. mija 120 lat od powstania najstarszej organizacji turystycznej w naszym kraju — Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Nowosądecki oddział PTT „Beskid” wszystkie październikowe wycieczki poświęca tej rocznicy.

● 2 października eskapada do Doliny Kościeliskiej, gdzie odbędzie się uroczyste odsłonięcie i

Warto wiedzieć

poświęcenie odnowionej tablicy Kantaka, a później wycieczka do Doliny Chochołowskiej.

● 9 bm. (sobota) wycieczka w Pieniny: Jaworki, Wąwóz Homole, Wysokie Skalki, Palenica, gdzie odbędą się obchody Świa-

owego Dnia Turystyki i 100. rocznicy powstania Pienińskiego oddziału PTT w Szczawnicy.

● 17 bm. (niedziela) — wycieczka w Beskid Niski, a tydzień później na zakończenie sezonu — eskapada-niespodzianka. Informacje: biuro „Turysty” przy ul. Jagiellońskiej 36.

30 września 1993r.

"Dziennik Polski"

Relacja: }
Zdjęcia: } Maciek Loremba

"Spiska Magura" - Stowacja

Przewodnik: Antoni Gichowski

Stość uczestników: 41 osób.

Przebieg granicy w Mniszku u Popradu, a
Kuźbachów. Mimo zapowiedzi słonecznej

po ^{przejazd} pobawo Wyzniew
pogody wyjeżdżaliśmy
przy zachmurzonym
niebie, a w Kuźbachach
wysiadaliśmy z autokaru
już w deszczu.
Z parasolami
Zwiedziliśmy uzdrowisko.

Położone Kuźbachy
są u stóp Magury
Spiskiej

Uzdrowisko posiada
źródła ciepliwne (słczawy
wapienne alkaliczne
i alkaliczno-żelaziste)
o temp. od 19 - 22°C.

26 września
1993r. "Zwiedzamy Kuźbachy"

Fot. Maciek
Loremba

Cieplice te opiswane
były już od 16 wieku.

Jeziorko "Krater"
otoczone osadami
trawersywnymi stancami
erozyjny pomnik
przy rośliny.

26 września
1993r. "Jeziorko „Krater” w Kuźbachach"

Fot. Maciek
Loremba

Kilka osób z powodu
deszczowej pogody
pozostało
w Rużbachach
a reszta pod
przewodnictwem Antka
Giotrowskiego
w oleszku
i po błazistej
ścieżce zaczęła
się wspinac
pod Łbojnicli Stól.

26 września 1993r. "Krafer" - jezioro
w Rużbachach.

Już na początku
wycieczki poinformowały
się znane
nam z opowiadań
trudności
w odnalezieniu
 właściwego szlaku.

Rzeczywiście, jeszcze
nigdy nie
spotkaliśmy się
z tak fatalnym
 oznakowaniem.

Kilka razy szliśmy
"na azymut"
i tylko dzięki
wspomnień

26 września 1993r. Spiska Magura

Fot. M. Żaremba

orientacji w terenie
Antka Piotrowskiego
zestaliśmy zgodnie
z planem do
umówionego miejsca
w Rużbachach.

Podchodząc przeobtem
jednak do Zbójnickiego
Stół zaczęły się
now poprawiać humory.

26 września
1993r.

"Wygłodzony suchów tur. i stauca" Fot. M. Zaremba

Najpierw zaczęło się
przecierać a miedzią
poźniej wyjechało stonle,
które towarzyszyło
nam już do konca
wędotowania.

Dzięki temu
mogliśmy podziwiać
panorama ^{gorki} zarówno
w kierunku
południowym jak
i na północ.

Z bliskiem nam widokiem

26 września
1993r.

"Zastwżony odpoczynek i positek" Fot. M. Zaremba

Radziejowej, Przehyby,
Trzech Koron czy igroci Malych
Przemiu.

Do Stowego Sącza powróciliśmy
 tą samą trasą.

25) 26 września 1993 - SPISKA MAGURA

Przejazd autokarem przez Mniszek do Wyżnich Rużbachów. Wejście na Zbójnicki Stół i przejście przez Vetemy Vrch na Groń, skąd zejście do Wyżnich Rużbachów. Powrót autokarem do Nowego Sącza tą samą trasą. prowadził kol. Antoni Piotrowski. 41 uczestników.

"Beskid" - nr. 3

120-lecie PTT

Nowosądecki oddział Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego „Beskid” zaprasza jutro na wycieczkę do Doliny Kościeliskiej, gdzie odbędzie się uroczyste poświęcenie odnowionej tablicy Kantaka. Wyjazd o g. 7.30 spod Domu Kultury Kolejarza w Nowym Sączu. Impreza inauguruje obchody 120-lecia PTT.

1 październik
1993r.

„Gazeta
Wygorena”

Oddział PTT w Poznaniu zaprasza na uroczyste odsłonięcie i poświęcenie odrestaurowanej tablicy Kantaka w Dolinie Kościeliskiej, które odbędzie się 2 października.

„Beskid” - nr. 3

Z PTT „Beskid” w góry

Polskie Towarzystwo Tatrzańskie obchodzi 120. rocznicę powstania. Znaczny ten jubileusz nowosądecki Oddział PTT „Beskid”, jak przystało na turystów, czerpie cyklem wycieczek w góry. Pierwsza już jutro, 2 października. Azymut — Dolina Kościeliska, gdzie nastąpi odsłonięcie i poświęcenie od-

nowionej tablicy pamiątkowej. Na następną sobotę, 9 bm. „Beskid” zaprasza w Pieniny. Z Jaworek wypad do wawozu Homole, wejście na Wysokie Skalki, potem Palenica, gdzie odbędzie się uroczystość wojewódzka — Światowego Dnia Turystyki połączona z setną rocznicą powstania pienińskiego oddziału PTT.

Niedziela, 17 bm. — wycieczka w Beskid Niski, a w ostatnią niedzielę miesiąca, 24 bm. wycieczka — niespodzianka w nieznaną z takimi atrakcjami jak smażenie jajeczniczy i pieczenie kiełbasy. Oby tylko pogoda dopisała, wzdycha Maciej Zaremba, prezes Oddziału PTT.

(k-b)

1 październik 1993r.

„Gazeta Krakowska”

26. 2.10.1993 - DOLINA KOŚCIELISKA

Przyjazd autokarem do Kir. Przejście do Bramy Kantaka, gdzie uczestniczyliśmy w uroczystości odsłonięcia odnowionej tablicy Kantaka. Następnie wejście na Stoly i przejście do schroniska na Hali Ornaczańskiej. W drodze powrotnej do Kir wejście do Wąwozu Kraków. Prowadził kol. Leszek Małota. 16 uczestników.

„Beskid” - nr. 4

WŁADZE ODDZIAŁU

Zarząd działał w składzie wybranym podczas zebrania sprawozdawczo - wyborczego w dniu 26.09.1992:

Prezes - Maciej Zaremba

Wiceprezes - Anna Totoń

Sekretarz - Małgorzata Kieres

Skarbnik - Robert Mikusiński

Członkowie: Leszek Małota, Jolanta Mikusińska, Tadeusz Pogwizd, Wojciech Świąt

Należy podkreślić wysoką aktywność wszystkich bez wyjątku członków Zarządu. Do prac włączało się też kilka innych osób, z których należy wymienić Władysława Kowalczyka, Witolda Mikusińskiego i Krzysztofa Zawartkę. Zarząd odbył 10 protokołowanych posiedzeń (13.01, 22.02, 24.03, 5.05, 2.06, 7.07, 1.09, 13.10, 3.11, 1.12.1993), a ponadto - w razie potrzeby - spotykał się wielokrotnie w mniejszym gronie.

„Beskid” - nr. 4

2 Październik 1993r

26.

Relacja } Maciek
Zdjęcia } Łaremba

Dolina Kościeliska

Ilości uczestników: 16 osób

Przewodnik: Szeszek Małota

Przyjechaliśmy do Doliny Kościeliskiej, do jej wlotu, przeszliśmy pod miejsce zw. Bramą Kantaka, gdyż nasz oddział został zaproszony przez

Oddział PTT w Poznaniu.

Właśnie tutaj i właśnie w dniu dzisiejszym.

Oddział PTT w Poznaniu dla uczczenia 120 rocznicy

powstania PTT doprowadził

do odnowienia podmięszczonej

wplywem czasu tablicy

upamiętniającej jej 4ch

brajana, wielkopolemna,

Kazimierza Kantaka -

zmarłego, się

w Bramie Kantaka.

2 października "Odsto mięta tablica Kantaka" Fot. M. Łaremba 1993r.

Kazimierz Kantak był działaczem Tow. Tat. i zastępczym dla

sprawy polskiej
posiłem do sejmu
pruskiego. Mimo
śonecznej pogody
uroczyśćć była
skrócona do minimum
a powodem był
szalejący halny
nie pozwalający
słyszeć mówców.

2 października 1993r.

Przemawia jeden z dostojników, zaproszonych na tą uroczystość Fot. M. Łaremba

Gospodarzem imprezy był Jurek Freisler przez Oddział PTT w Poznaniu.

2 październik 1993r. Kapela góralska ćwiczy na boku polany aby dobrze zabrzmiała podczas odsłonięcia Tablicy.
Fot. M. Łaremba

Tablica odsłonięta została przez wojewodę pożnańskiego i poświęcona przez obecnego na uroczystości księdza.

Nasza grupa mimo że tylko 16-osobowa była chyba najliczniejszą po pożnańskiej. Spotkaliśmy wielu starych i nowych. Nie mogliśmy wprawdzie przejechać Prezesa TT-Maciej Mischke, ale była Basia Nowak - Nowak, dwugłówna osoba

po Prezesie naszego Towarzystwa. Był Stasiek Trzbać i Chrzanowa, Sesiek Raczynski i Opola, Czy „Baca” ten Josiek Michlik i naszego Schmajske na Mładziej Horze. Na zakończenie tej uroczystości zrobiliśmy grupowe zdjęcie pamiątkowe

2 październik 1993r. Pamiątkowe grupowe zdjęcie już po odsłonięciu tablicy Kantata.
Fot. M. Łaremba

w komandoracie m.in. senatora Bachledy - Księdza Łulona, burmistrza Lakopanego - Kirkowskiego, szefa Lakopińskiego przemodrzików - Jasia Krupskiego, zastępcy Dyrektora TPN-u - Czubernata czy wspomnianego wojewody pożnańskiego.

2 październik Dolina Kościeliska
1993r.

Fot. M. Jaremba

Mimo serdecznych zaproszeń
Haliny i Jurka
& Polnadia - o
możliwości w następnym
punkcie programu (obiad,
łożenie wienca na Telesowym
Brzysku, Zielony kulig
i ognisko & pieczenie
bardzo) - wybraliśmy jednak
własny program turystyczny.

Chcąc przyjąć się
tatrzańskiej jesieni
i wykorzystać ostatnią
dla większości w tym
roku okazję, by
pochodzić po Tatrach.

Zaproponowałem
wyjście na Stoły
(1429m.)

Wycieczka krótka,
ale trasa bardzo
atrakcyjna
i trudno ucieczona.
Ponadto restytucja
konieczności porozu
tą samą trasą,
która się wychodzi.

2 październik
1993r.

"Przy jeziorze Słodowym" Fot. M. Jaremba

Grupa poprowadził nasz "etatowy" tatrzańiec -
Seszek Matota, ja pirowadzę "tytów".
Wszyscy byli Polaną Stoły szelmami. Większość
była tam po raz piemsty.

2 października 1993r. Przy szlaku na polanie Stoju
 Fot. M. Zarembo

wiatr zbijał z nóg,
 ale nagrody były
 wielkie zmaszcza na
 grupę Osterowych Wierchów
 i Kominy Tyłkowe.
 Schroniliśmy się pod
 gołem z skasów tam
zjedliśmy śniadanie.
 Po zejściu do Doliny
Kościeliskiej podeszliśmy
 w górę aż do
 schroniska na Polanie
Ornawskiej.

Ponieważ to już październik -
 - dzień krótki, brało czasu
 na spacer do stawu
Smoczyńskiego.

Mogliśmy sobie jeszcze
 w drodze powrotnej wejść
 do wąwozu Kraków i przejść
 przez ciemną Smoczą jamę.

A potem dojdzie Dolina
Kościeliska, do Kir, do
 autokamu i powrót trasy-
cyjną trasą do Nowego
Sącza.

2 października 1993r. wąwóz "Kraków" - pod
Smoczą jamę.

Fot. M. Zarembo

Relacja: Robert Mikusiński

9 Październik 1993r.

Zdjęcia: Rysiek Firek

Małe Pierziny

Ilość uczestników: 26 osób + 2 psy.

Przewodnik: Antek Piotrowski

O godz. 07⁰⁰ wyjeżdżamy spod DKK w Nowym Sączu.

Trasa znana na pamięć Nowy Sącz - Szczyrzyca - Jaworki przejeżdżamy w doskonałym nastroju i przy dobrej zapowiadającej się pogodzie. Po dojechaniu do Jaworek

część grupy myślna na Wysokie Skalki, a część grupy po wspólnym przejściu Wawożu Homole ma przejść na Talenicę. Tam mają spotkać się obydwie grupy.

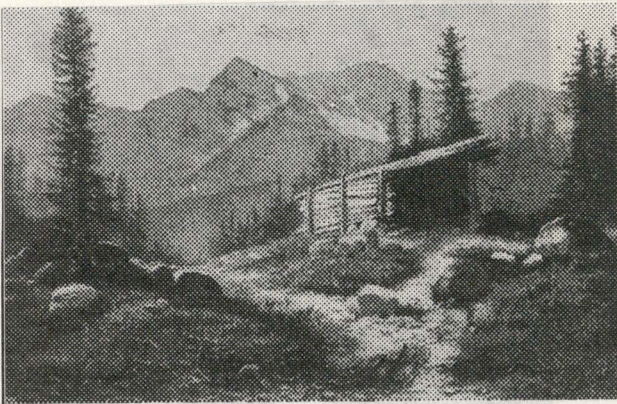

Wawoż Homole

9.X.1993r. "Wawoż Homole"

Jednym z najstarszych oddziałów PTT, założonym 26 lipca 1893 roku (jako czwarty z kolei), był oddział w Szczawnicy, od 1904 roku noszący dodatkowe określenie "Pieniński". Pierwszym jego prezesem był dr **Władysław Ściborowski** (autor *Przewodnika do źródeł uherskich w Szczawnicy* wydane w 1877 roku), a sekretarzem **Feliks Wiśniewski** (nakładem PTT ukazała się jego praca *Zamek św. Kingi w Pieninach*).

100 lat temu...

Oddział rozpoczął swą działalność od poprawy drogi prowadzącej ze Szczawnicy do Czerwonego Klasztoru, przejęcia schroniska "Andzia" pod Trzema Koronami oraz schroniska im. Sienkiewicza, a także oznakowania szlaku na Trzy Korony i do ruin zamku bł. Kingi.

Oddział przejął również opiekę nad *Klubem szczawnickim*, organizującym życie towarzyskie kuracjuszy. W 1894 roku mianował pierwszych czterech przewodników. Rok później przejął także opiekę nad flisakami.

Staraniem Oddziału, w latach 1900 - 1901 u stóp Siodelka powstało schronisko. W 1906 roku otwarto pierwsze biura turystyczne w Krościenku, Szczawnicy i Czorsztynie. W 1907 roku Oddział uruchomił schronisko w Sromowcach Niżnych, które nazwano imieniem W. Pola, zbudował ścieżkę z Trzech Koron do Sromowiec Niżnych oraz na Górę Zamkową i Trzy Korony.

Po przerwie w działalności spowodowanej wojną, Oddział Pieniński PTT został reaktywowany w 1923 roku. Kontynuując wcześniej zapoczątkowaną działalność, szczawniczcy działacze aktywnie włączyli się do starań o utworzenie Pienińskiego Parku Narodowego, co ostatecznie nastąpiło 31 sierpnia 1930 roku.

W 1932 roku otwarte zostało kolejne schronisko PTT, tym razem w Szczawnicy Niżnej, rok później uruchomiono stację turystyczną "Biały Domek", zniszczoną niestety przez wielką powódź w 1934 roku.

Po drugiej wojnie światowej działalność Oddziału reaktywował jego przedwojenny prezes - dr **Artur Werner**, zaczęło również funkcjonować schronisko w Szczawnicy Niżnej. Zdążono zorganizować jeszcze stację turystyczną w Czorsztynie, zwaną (od nazwiska właściciela) "Kurpielówką", liczącą 100 miejsc.

Rok 1950 zakończył działalność PTT oraz jego Oddziału Pienińskiego w Szczawnicy. Do dziś nie został on reaktywowany. Szkoda...

"Beskid" - nr. 3

TELEGRAM OJCA ŚWIĘTEGO

Jego Ekscelencja

ks. arcybiskup *Giovanni Cheli*

Przewodniczący Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Migrantów i Po-dróżnych SCV

Watykan, 17.6.1993 r.

Z OKAZJI ŚWIATOWEGO DNIA TURYSTYKI OJCIEC ŚWIĘTY PRZESYŁA SERDECZNE GRATULACJE ORGANIZATOROM I WYRAŻA SWOJE UZNANIE ZA DOKONANE WYSIŁKI NA RZECZ ROZWOJU TURYSTYKI, KTÓRA RESPEKTUJE ZIEMIĘ POWIERZONĄ LUDZIOM, ABY SŁUŻYŁA DLA ICH PEŁNEJ REALIZACJI. RÓWNOCZEŚNIE ŻYCZY, ABY PRZEZ ODPOWIEDNIE ZAANGAŻOWANIE WSZYSTKICH, ŚWIAT BYŁ NADAL DLA CZŁOWIEKA ŹRÓDŁEM ZACHWYTU I REKREACYJNEGO WYTCNIENIA ORAZ ABY POZOSTAŁ MIEJSCEM WZAJEMNEJ WYMIANY DLA UBOGACENIA SIĘ LUDZI, DLA CHWAŁY BOŻEJ I DLA DOBRA CZŁONKÓW RODZINY LUDZKIEJ. Z CAŁEGO SERCA PAPIEŻ WYPRASZA OBFITOŚĆ BOŻEGO BŁOGOSŁAWIEŃSTWA NAD WSZYSTKIMI OSOBAMI, KTÓRE PRZYCZYNIAJĄ SIĘ DO ROZWOJU TURYSTYKI, DO OCHRONY ŚRODOWISKA I DO POSZUKIWANIA TRWAŁEJ HARMONII WŚRÓD STWORZEŃ.

Kardynał Angelo Sodano, sekretarz stanu
(tłum z jęz. włoskiego bp. R. Karpiński)

"Beskid" - nr. 4

27. 9.10.1993 - MAŁE PIENINY

Przejazd autokarem przez Szczawnicę do Jaworek. Przejście przez *Wąwóz Homole* na *Wysokie Skalki*, *Durbaszkę*, *Rabsztyn* i *Palenicę* do Szczawnicy, gdzie uczestniczyliśmy w wojewódzkich obchodach Światowego Dnia Turystyki oraz 100 - lecia powstania Pienińskiego Oddziału PTT. Prowadził kol. **Antoni Piotrowski**. 26 uczestników.

"Beskid" - nr. 4

9 października
1993r.

Przed wejściem w wąwoz Homole

W wąwozie 9 paźdz.
1993r.

Ta grupa idzie
w kierunku Wysokich
Skatek.
Wiedzie ich Anztek
"Piotrowski".
9 października 1993r.

Zdjęcia wychwyciły
najciekawsze momenty
wędrówki.
Krozi Karłowi pozostało
tylko umieścić je
w tej krozi.

9 października
1993r.

9 października
1993r.

9 października 1993r.

Grupa na
Szczycie Włysoka - 1052m.
 - pogodą jeszcze
 dopisuje mżeszkom.

Włysoka jest najwyższym
 wzniesieniem Małych
 Pienin i całego
 Pieninńskiego Pasa
 Skalkowego.

9 października 1993r.

9 października 1993r.

9 października 1993r.

9 października 1993r.

A potem jini obydwie
grupy spotkały się
na Palemicy, w chacie
przy wspólnym
opozycowaniu gruchocieli.
Zaczął padac
deszcz.

9 października 1993r.

9 października 1993r.

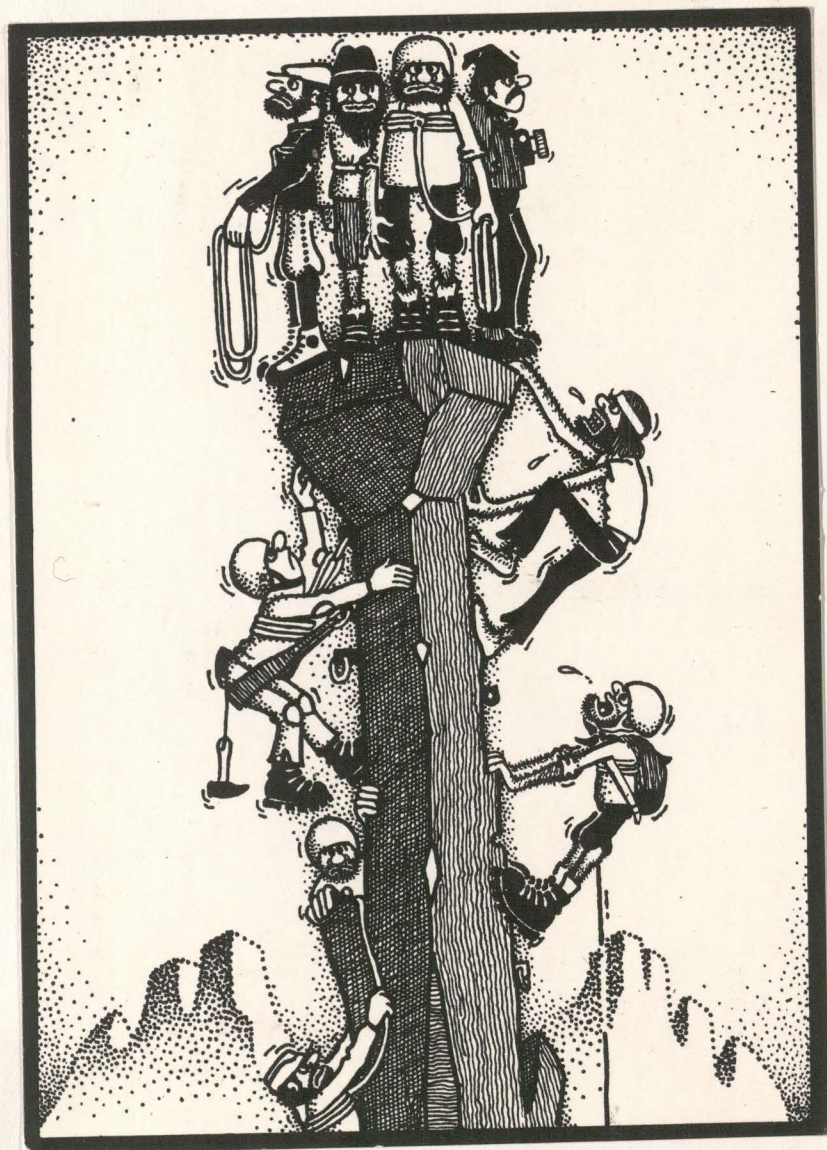
Corochówka była
okolicznością obw.
 Świątowano dzisiaj:
Wojewódzkie Obchody
Świątowego Dnia
Turyski, oraz
100-LECIE powstania
Pienińskiego
Oddziału PTT.

9 października 1993r.

Część osób zjechała z Tolenicy do Szczawnicy, część
zjechała wyciągiem krzesikowym. Główne uroczystości
odbywały się na obale w Wiedlowisku.
 Tam też zostali uhonorowani: srebrną odznaką Antek Fiodrowski,
magrodą książkową - Robert Mikusiński,
Małgorzata Kieres.
 W komym Sączu cała grupa była już ok. godz. 17-ej.

- Podczas wojewódzkich obchodów Światowego Dnia Turystyki, które odbyły się w Szczawnicy, Srebrną Odznakę Zasłużonego Działacza Turystyki otrzymał **Antoni Piotrowski**, a nagrody Wojewody Nowosądeckiego - **Małgorzata Kieres** i **Robert Mikusiński**;

1993r.
Od 8 do 10 października odbyło się:

Posiedzenie Zarządu Głównego
PTT

Posiedzenie odbyło się w schronisku "Muroraniec"
na Hali Gąsienicowej.

Z sądeckiego Oddziału "Beskid" brali udział w tym
posiedzeniu: Prezes oddziału - Maciek Łaremba jednocześnie
członek Prezydium Zarządu Głównego PTT,
Małgorzata Kieres - członek Sądu Koleżeńskiego
w Zarządzie Głównym.

Leszek Małota } - przedstawiciele sądeckiego Oddziału PTT.
Kojtek Świątek }

Relacje z tego posiedzenia została dla potrzeb Kroniki
nasza koleżanka: Małgorzata Kieres
Edycja nymat: Maciek Łaremba

8 października rano wyjechaliśmy do Jakopanego.
W Jakopanem zorganizowaliśmy wózek Prezesa
i wyuszyliśmy drogę przez Boczań na Halę
Gąsienicową.

Kuch na szlaku był bardzo długi - okres skolnych
wycieczek.

W schronisku powitali nas - sekretarz PTT P. Basia
Mordawska - Nowak i sam Prezes PTT - P. Maciej Miśchke.

Szybkie zakwaterowanie, głównie ku nam radości
mięskamy z Staszkiem Trębaczem z Chwałowa
i Jenkiem Miernyńskim z Brzęgu - naszymi kumplami
z wgrodzki po Czarnohorze. Temu positek i jeszcze

okaz postanowiamy wyjechać w góry.
Mato jest czasu, nie zobaczymy na kosciółce.

8 października schowisko "Muroraniec" - sala obrad.
1993r.

Towarzyszy nam
piękna stępczna
pogoda, a tym
samym możemy
piękne panoramy
obokoia - "Tatry nadłoni"
Był miękty
w późniejszej
godzinach wędrowa-
wiatr - jak to
w gorach. Był więc
obawa o to czy
pogoda utrzyma się
nadłoni.

Wnieśliśmy ok. g. 17-ej i bierzemy udział w posiedzeniu.
Zarządu Głównego GTT. Poruszano m.in. sprawy:

- finansowe rozliczenia GTT
- II tomu Pamiętnika GTT
- sprawa kontaktów z TPN, rozmowy z przedstawicielami GTTK
- * sprawie odznak GOTT-u
- kontakty z przedstawicielami Towarzystwa Stowarzyszenia
Turystów aby umożliwić turystom polskim swobodne
poruszanie się w niektórych rejonach Tatr.

Resztę wieczoru spędziliśmy w zabawianym kolejiu
na "wspominkach" z przebytkiem razem tras.

Następnego dnia - 9 października - zbudził nas
zapach smażonej na wielbasie jajecznicy. To młody
kolega z Chwałowa zwany "studentem" szyłował
sobie śniadanie przed wyprzedzeniem na Świnicę,
Oko Jere.

My również zplanowaliśmy wycieczkę w tym kierunku

ale od Zamratu, a potem w zależności od pogody na kozi Wierch lub na Świnicy.

Pogoda zapowiadała się niepewna, ale wypuszczamy.

Pesymizm nasz co do pogody potwierdził się i przy podchodzeniu pod Zamrat na odcinku z Tańczuchami zaczęły padać deszcze, a na przelocie przyniósł nas mroźna i ziarna lodowa.

Zdecydowaliśmy o odwróceniu tej samej drogi.

Do schroniska dotarliśmy łatkawie smoknigi i prze marznigi.

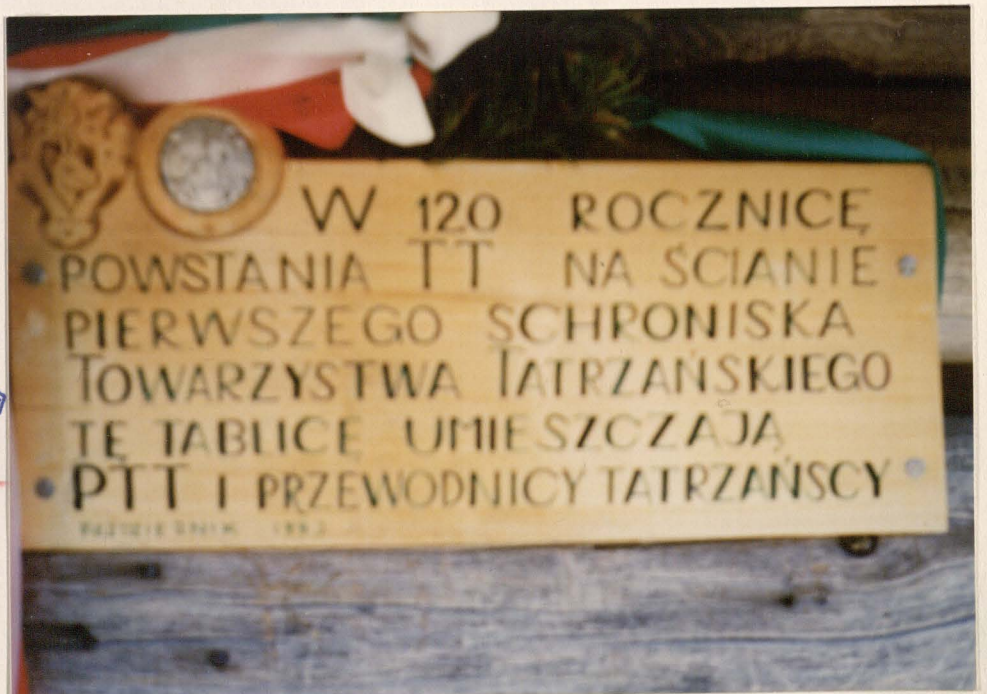
W tym momencie - o ironio! - pokazało się słońce.

9 października 1993r.

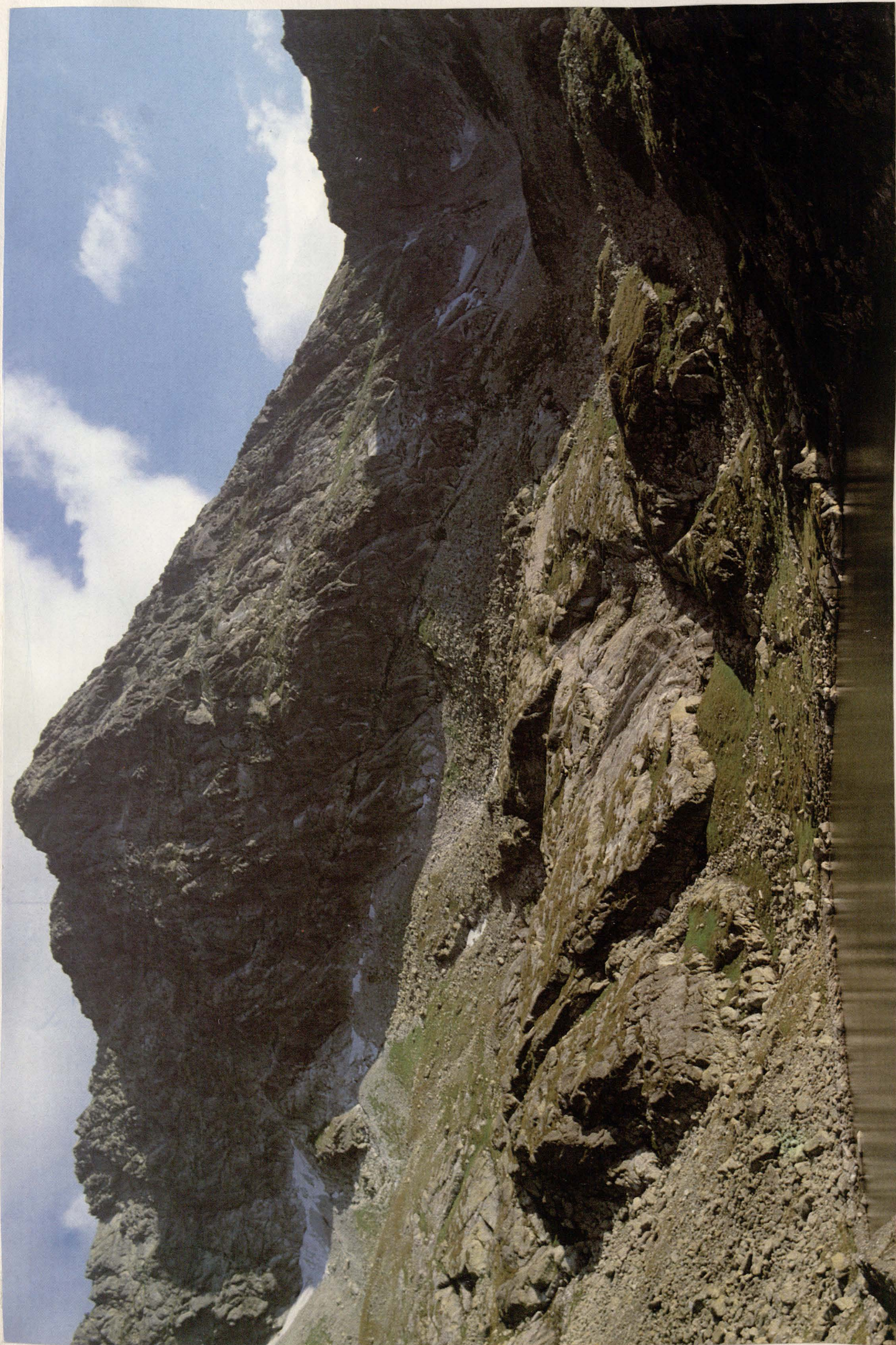
Czy wozikarzewi, się wydaje czy też Gośka ma naprawdę wystraszone oczy?

Wliczorem odbywały się wspólne wieczystości PTT i koła Przewodników Tatrzańskich z Zakopanego. Została wmurowana tablica w dom, gdzie stało pierwsze schronisko w Tatrach na steli Gościńcowej (patrz zdjęcie) z okazji 120-lecia PTT, oraz odbyła się pod rozgwieszczonym meblem wspólna Msza św.

9 października 1993r.

9 październik
1993r.

Celebracja mszy św. - H. Gąsienicowa

9 październik 1993r.

9 października 1993r. Szałas, gdzie było pierwsze schronisko.

Po mszy św. o godzinie
 nocą bawiliśmy się w schroniskowej jadalni.
 Były śpiewy i tylko
prośbami turystycznym,
były kawały, dwójki,
śmieszki i wspaniałe numery
obraszone okocimskim
piwem.

Prezes Maciej Mischke
 Pani Basia Morawska-Wojcik
 oraz nasz Prezes (m.iz.)
 zostali symbolicznie
ochrzczeni "Duchami Gór" -
 - zamieszczone dokument
 (przyp. wr.)

10 października - wiedziela
 - idziemy na Kasprawy
Wierch. Ogledamy prace
przy renowacji betonu
wokół obserwatorium,
i górnej stacji kolejki.
 Schodzimy do schroniska,
 następnie wielonóżce
się pożegnania
 i wyruszymy
 ok. godz. 15-cj do Lakopanego.

120 LAT
POLSKIEGO
TOWARZYSTWA
TATRZAŃSKIEGO
1873 - 1993

AKT CHRZTU TATRZAŃSKIEGO

DUCH GÓR, HALNY WIATR, RATOWNICY GOPR
I PRZEWODNICZY TATRZAŃSCY PTTK

uznają Cię Maciej Zaremba

za godnego tatrzańca, zdobywcę szczytów tatrzańskich

Zakopane, dnia

9 X 93

8 października odbyło się w "Murowańcu" na Hali Gąsienicowej kolejne posiedzenie ZG PTT. M.in. ustalono wysokość składki członkowskiej na 1994 rok. Wynosi ona 40.000 zł. od każdego członka na rzecz Zarządu Głównego. Wysokość pełnej składki (w tym na rzecz Oddziału), ustalać mają Oddziały samodzielnie. Komisja d/s Odznak przedstawiła swoje propozycje dotyczące GOT PTT. Powołano pełnomocników PTT do kontaktów z planowanym Euroregionem Tatry. Ustalono treść kolejnego wystąpienia do Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie przewodnictwa.

Następnego dnia przedstawiciele Zarządu Głównego rozmawiali z **Jerzym Gajewskim** z Komisji Turystyki Górskiej PTTK na temat prowadzenia przez nasze Towarzystwo odznaki GOT. Odbyło się też spotkanie organizacji turystycznych polskich i słowackich w sprawie Euroregionu Tatry. Stronę polską reprezentowało kilkanaście osób z PTT, KTG PTTK, przewodników tatrzańskich, Polskiego Związku Alpinizmu, Towarzystwa Polsko - Słowackiego i Rady Społecznej TPN. Stronę słowacką reprezentował jeden (!) uczestnik. Po spotkaniu telewizja przeprowadziła wywiad z Prezesem ZG PTT **Maciejem Miszkę**.

Po południu, na ścianie budynku, w którego miejscu znajdowało się kiedyś pierwsze schronisko PTT na Hali Gąsienicowej,

Budynek pierwszego schroniska na Hali Gąsienicowej

umieszczono uroczyście wyrzeźbioną tablicę o treści: "W 120 rocznicę powstania TT na ścianie pierwszego schroniska Towarzystwa Tatrzańskiego tę tablicę umieścili PTT i przewodnicy tatrzańscy".

c.d. na karcie Książki - nr. 84

Nasz Prezes został również podwołany za zorganizowanie dużej ilości wycieczek.

Po zejściu do centrum Zakopanego musiał się porządkie "okupić" w "Cocktail - Barze". Serwował swym kolegom specjalności "Zakopane - Ambrozję".

Spotkania w tych dniach były wolne, zadowoliliśmy tylko, że nie dobiegła do nas brzykoma Skroźnik z Wschowej.

Tak zrelacjonowano to spotkanie w naszym piśmie "Beskid" - nr. 4

13 październik
1993r.

Cały Zarząd PTT (bez kronikarza)
w gościnie w Wotka
Świątka w Jamnicy.

13 października 1993r.

Zebranie Zarządu PTT Oddział "Beskid" w Nowym Sączu -

- tym razem jest to zebranie wyjazdowe.

Zarząd został zaproszony do domu
rodzinnego wójtki
Świątki w Jamnicy.

O atmosferze
zebrania - towarzyskiego
spotkania oglądającego
powiedzą w szeptach
zamieszczoną w kronice
zdjęcia (wyl. M. Laremba)

13 października
1993r.

"To chyba początek zebrania"

"Coraz weselej"

Gospodarz przejęty swą
rolą gasi pragnienie.
Ale czym? W jednej ręce
sok, a w drugiej?

13 październik
1993r.

"Czas ciekawiej!"

"Ale dlaczego Prezes
zakrywa oczy?"

"Chyba udane spotkanie - miny gości są uadlowane"

Uruga!
Wszystkie domysły
knowkarska - był
tam nieobecny.

Relacja: Jola Chmurska-Mikusinska

17 październik 1993r.

Idziecia: Maciek Zaremba

"BESKID NISKI"

16 uczestników.

Przewodnik: Maciek Zaremba.

O godz. 06⁵⁰ autobusem PKS dojeżdżamy do kołowa.

Przez jakiś czas po wyjściu z autobusu idziemy w kierunku Kamiannej. Pogoda naprawdę jak na tą porę roku wspaniała.

Bez szlaku dochodzimy na wzniesienie Kopiec (864m).

W pięknym słońcu robimy przerwę na odpoczynek. Przerwa na śniadanie i pojadanie żyzny, które będą nam towarzyszyć cały czas przy podejściu na Czerszka (877m). Wyjście to nawet obyło się bez emocji, gorzej było z zejściem z Czerszki. Strono i ślisko. Oczymisem widać już pełnej żobowej wysokości.

Trzeba tę wysokość nadrobić wchodząc na szczyt Tokarzi (828m)

17 październik 1993r.

Opoczynek przed Czerszką

Fot. M. Zaremba

17 października
1993r.

Fot. M. Zaremba

Do tej pory
wszystkie lato
jesieni podświetlane
były słońcem.

kiedy wyszliśmy
na Tokarnię cała
panorama ukazała
się nam we mgle.

Łedro widoczna
Jaworzyna Krynicka,
Runek, Zaborska
Hala.

Widok Łedro
widoczna Zaborska.

Ruszyliśmy
w kierunku K. Żebra
Sapalskiej Góry
(820m)

17 października
1993r.

Fot. M. Zaremba

28. 17.10.1993 - BESKID NISKI

Dojazd autobusem PKS do Kotowa. Przejście bez szlaku na Kopic, a następnie przez Czerszłą, Tokarnię, Kozie Żebro, Sapalską Górę i Margon Wyżną do Jamnicy, skąd powrót autobusem MZK do Nowego Sącza. Prowadził kol. Maciej Zaremba. 16 uczestników.

"Beskid" - nr. 4

17 października
1993r.

Fot. M. Jaremba

To zdjęcie przedstawia
miejsce przez które
przebiegł nagle
wymurzynszy się
Łaszaków ... odłyniec.
Jest ziemnych
rozmiarów.
Mimo refleksu
Mackowi nie udało
się go unieść
na Łoliscin.

Odłyniec przestraszył Miśka Wojtkę, Jola,
okazało się potem, że uciekał przed nagonką.

Jak zaczynaliśmy
schodzić
w kierunku
na Marqon (1777m)
i do Jamnicy
zaczęła padać
coraz silniejszą
deszcz.

17 października 1993r.

Fot. M. Jaremba

Barwy jesieni
wiotłane
w deszczu

też moja skójkę prok, ale jest to już inne, mniej
przyjemne wędrowanie.

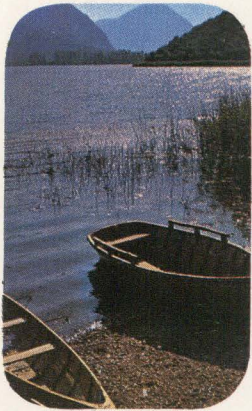
To obójsem do Jamnicy części wróciła autobusem MŻK
do Korego Sępa, części użalała pociąg za lepszy
środek lokomocji. Najważniejsze, że wrócili całi i zdrowi.

24 Październik
1993r.

Ognisko na zakończenie sezonu.

Przyciągnąwszy łódź do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim.

Ek 5,11

24 Październik
1993r.

Ognisko na zakończenie sezonu.

29. 24.10.1993 - BESKID SĄDECKI

Dojazd PKP do Piwnicznej - Zdroju. Przejście częściowo bez szlaku pod *Pisaną Halę* i na *Zadnie Góry*. Podczas zejścia do Głębokie-

go ognisko ze smażeniem jajecznicy i pieczeniem kielbasy. Powrót PKP z Młodowa. Prowadził kol. Władysław Kowalczyk. 28 uczestników.

"Beskid" - nr.4

Relacja: Jola Mikusińska
Zdjęcia: Maciek Łaremba

24 Październik
1993r.

"Beskid Sadecki" - zakończenie
sezonu 1993r.

Na Dworzec PKP w Nowym Sączu przybyło 28 osób. Odjeżdżamy

pociągiem w kierunku
Piwnicznej ok. g. 8-ej.
Pada deszcz.
Ryzykujemy.

Kiedy wysiadamy
z pociągu w Piwnicznej
pada tylko mżawka.

Pusząmy w kierunku
Pijałki w Piwnicznej

24 Październik
1993r.

W drodze na Pisaną Halę.

Prowadzi nas dzisiaj P. Władysław Kowalczyk.
Częściowo bez szlaków, częściowo szlakami dochoodzimy pod
Halę Pisaną, gdzie przesłaja "mżyc" i zaczyna się
mieściło, ale powoli ukazywać słońce.
Robi się uroczo, jesiennie, żółto-brązowo-żółte
barwy otaczają nas dookoła.
Rozglądnęliśmy się za ostatnimi w tym roku grzybami.
Nie robiliśmy na Halę Pisaną (1033m), schodzimy
na Ładnie Góry (969m), a potem P. Władysław
wiedzie nas do Głębokiego.

24 Październik 1993r.

Na rozległej, piśknej polanie przygotowujemy nasze wspólne ognisko na pożegnanie sezonu w tym roku.

Ogniska palą się dwa, jedno przeznaczymy na smażenie jejcznicy, drugie na pieczenie kiełbasy.

Przeles wziął się chyba za warzenie kody na herbatę.
Urząd. - wie na ognisku.

24 Październik 1993r.

Zarząd wprawiony
już w takie akcje,
dzielnie sobie radzi,
reszta czeka na
smakowitości.

(przypr. kroni karsza)

24 Październik 1993r.

Jola wzięła stór
w swoje ręce
i chyba jejesnica
logdzkie mdana!

(przypr. kroni karsza)

24 Październik 1993r.

Komentarz do tego
zdjęcia Łbyfeczny.

Zastępnemu przez
cały rok przewodnikami
należał się największy
i najlepszy kasek.

Zarząd to docenia!
Seszek wina!

Po smakowitym
 jeżdżeniu chętałoby
 się patro z mawiac,
 pomarzyć w tym
 uroczym miejscu, trzeba
jednak wracać.

24 Październik
1993r.

Schodzimy
 do Gigbokiego.
 Jeszcze tylko
 degustacja wody
 ze źródła
 i spieszymy do
pociągu w Modowie.

24 Październik 1993r.

24 Październik 1993r.

Zal się wszystkim
rozstawać.
 Przyżekamy sobie
 że chociaż sezon
 się skończył to
logozimy się dalej
 spotykac, może
 w mniejszych
 grupach, ale też,
 logozimy robic
 sobie wycieczki.
 Zobaczymy!

Pan Maciej Zaremba

"Pieniny" Biuro Podróży

ul. Kunegundy 36

33-300 Nowy Sącz

Zebranie Zarządu PTT w Nowym Sączu.

3 listopad 1993r.

Zebranie Zarządu PTT

3-go listopada 1993r.
spotkaliśmy się na
zebraniu Zarządu PTT-
oddział "Beskid"
w Nowym Sączu.

Zebranie to było
połączone z otwarciem

nowej siedziby
Biura "Pieniny" -
prowadzonego przez
Prezesa PTT - Macia
Zarembę

Omawialiśmy sezon PTT
sezon, zdanem Zarządu
udany, podsumowaliśmy
wydatki PTT.

Omawiana była
projekowana przez
nasz Oddział PTT
odłanaka, dostarczona
mi resztę materiałów
do krowiki PTT.

Zyczyliśmy molonej
podróży Prezesowi,

który pod koniec listopada wybierał się do USA.

Przybyli na zebranie prawie wszyscy z Zarządu, nie było
tylko Tadek Pogorzała. Następne zebranie

zaplanowaliśmy na piątkowego grudnia - również
w Biurze "Pieniny".

3 listopad 1993r.

Zebranie Zarządu PTT.

Kartka wysłana do PTT przez Prezesa - Macieja Zarembę
z Nowego Jorku.

Projektowana
odznaka przez
nasz Oddział.

30. 7.11.1993 - PASMO ŁOSOSIŃSKIE

Dojazd PKP do Limanowej. Przejście przez Sa-
 lasz na Jaworz, gdzie odbyło się ognisko z pie-
 czeniem kiełbasy. Zejście do Męciny, skąd
 powrót PKP do Nowego Sącza. Prowadził kol.
 Maciej Zaremba. 9 uczestników.

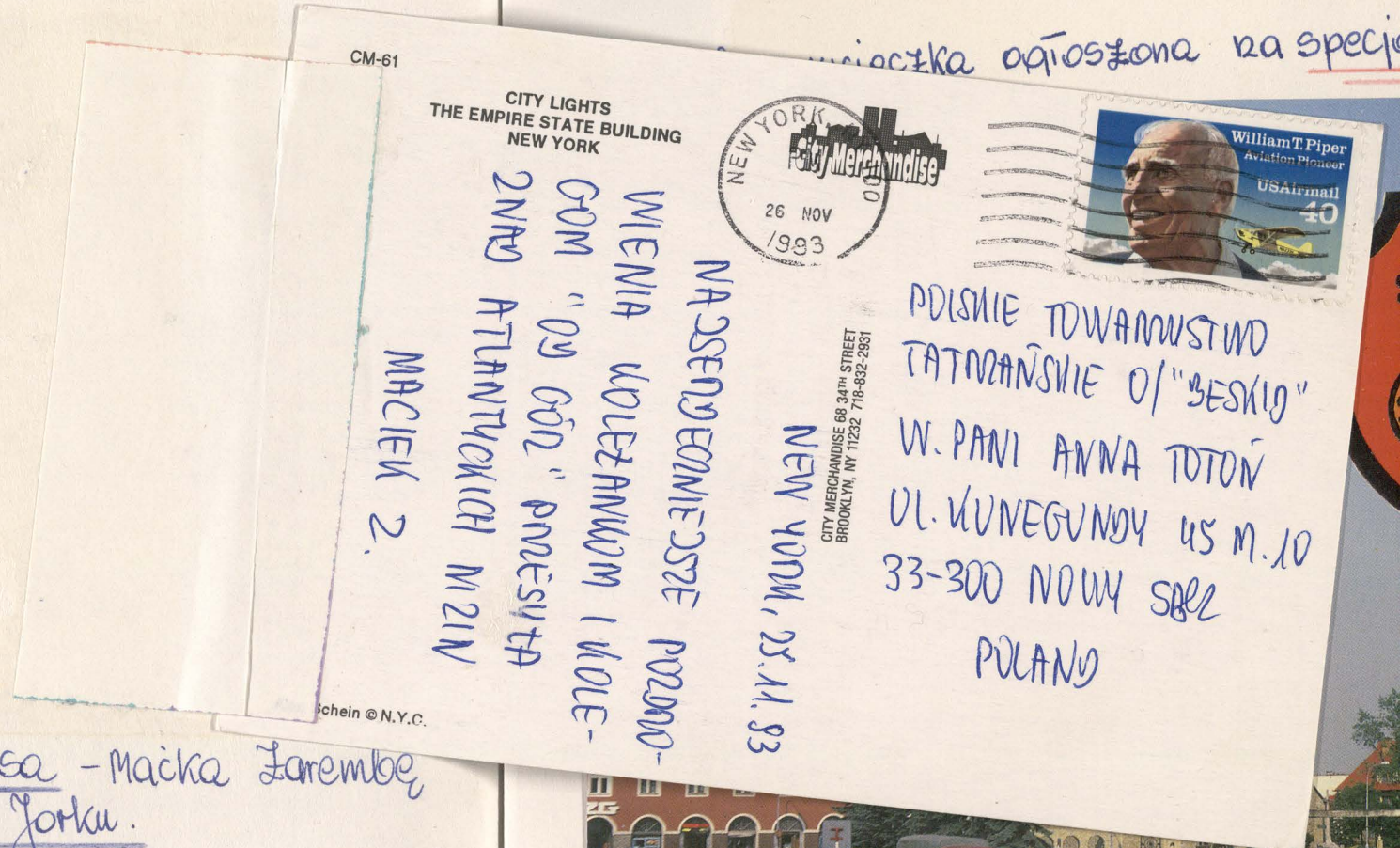
"Beskid" - nr. 4

Relacja: } Maciek Zaremba
Zdjęcia: }

7 listów
"Pasma"

kartka opłacona na specjalnie

Kartka wysłana do PTT przez Prezesa - Macieka Zarembę z Nowego Jorku.

Na miejsce spotkania - Dworzec PKP
tylko odrażna 9-tka.
Niska frekwencja spowodowana
telewizyjnymi zapowiedziami ciężko
Optymizm naszej 9-tki
Zaraz po wyjściu pociągu
zaczęli przez mgłę przebijali
a w Limanowej przywitala
słoneczna pogoda.
Towarzyszyła nam także po

Projektowana
odznaka przez
nasz Oddział.

30. 7. 11. 1993 - PASMO ŁOSOSIŃSKIE
Dojazd PKP do Limanowej. Przejście przez Sa-
lasz na Jaworz, gdzie odbyło się ognisko z pie-
czeniem kielbasy. Zejście do Męciny, skąd
powrót PKP do Nowego Sącza. Prowadził kol.
Maciej Zaremba. 9 uczestników.

"Beskid" - nr. 4

Relacja: } Maciek Zaremba
Zdjęcia: }

7 Sierpień 1993r.
"Pasma Łososińskie"

Była to wycieczka ogłoszona na specjalne życzenie sympatyków PTT.

Prowadził:
Maciek
Zaremba.

Na miejsce spotkania - Dworzec PKP w Nowym Sączu - przysła
tylko odrażnia 9-tka.

Niska frekwencja spowodowana była prawdopodobnie
telewizyjnymi zapowiedziami ciężkich opadów.

Optymizm naszej 9-tki został naagroobzony.

Zaraz po wyjściu pociągu z Nowego Sącza
zaczęł przeż mgłę przebijaj się bitel wieba

a w Limanowej przywitała nas piękna
stonieczna poгода.

To warżysz nam łako poгода o końca
wycieczki.

Widok Simanowej i Sysej Góry.

Przez Sałas
i malym sylko
odpoczynkiem
ioziemym
na Jaworz.

7 listopada 1993r.

Towarzyszy nam
cały czas
urokliny w konacji
brzezi kolor
jesieni.

7 listopada 1993r.

Najmłodszy
uczestnik wycieczki
Patryk Tarkowski.

7 listopada 1993r.

Po wyjściu na
Jaworz było
ogrzisko, było
pieczenie kiełbasy.

7 listopada
1993r.

Widok na Jaworz.

Po relaksie przy
ogrzisku grupa
schodzi do Meciny
skąd pociągniem
wraca do Nowego
Sęzka.
To dopiero było
zakończenie sezonu
PTT w 1993r. !

Pamiętnik Towarzystwa Tatrzańskiego

Drugi tom „Pamiętnika Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego” ukazał się właśnie w sprzedaży i można go w Nowym Sączu kupić w biurze „Turysta” przy ul. Jagiellońskiej. Polecamy go wszystkim miłośnikom gór i nie tylko polskich. Można bowiem znaleźć w nim artykuły zarówno o Tatrach i Babiej Górze, jak o Alpach i Koh-e-Jupar na pogra-

niczu turecko-irańskim. Oprócz tego polecamy wartościowe artykuły związane z Tatrzańskim Parkiem Narodowym (w jego 40-lecie), Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym oraz tekstowe „wycieczki w przeszłość”, w którym można przeczytać m. in. jak to niegdyś kupowano Zakopane.

W części dokumentacyjnej na-

tomiast znajdujemy informacje, że nowosądecki oddział PTT zajmuje 3 miejsce w kraju pod względem liczebności (tylko o 4 osoby wyprzedza nas Kraków i o 1 Poznań), że wydawany przez niego „Beskid” zyskał bardzo pozytywną ocenę, a jego prezes Maciej Zaremba został na ostatnim zjeździe wybrany członkiem prezydium zarządu PTT. (jaz)

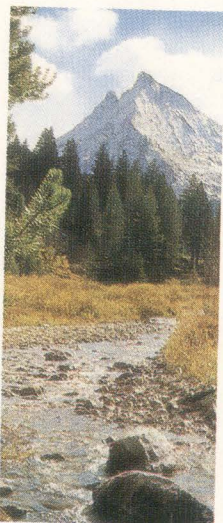
20 listopada
1993r.

„Dziennik Polski”

Pamiętnik PTT

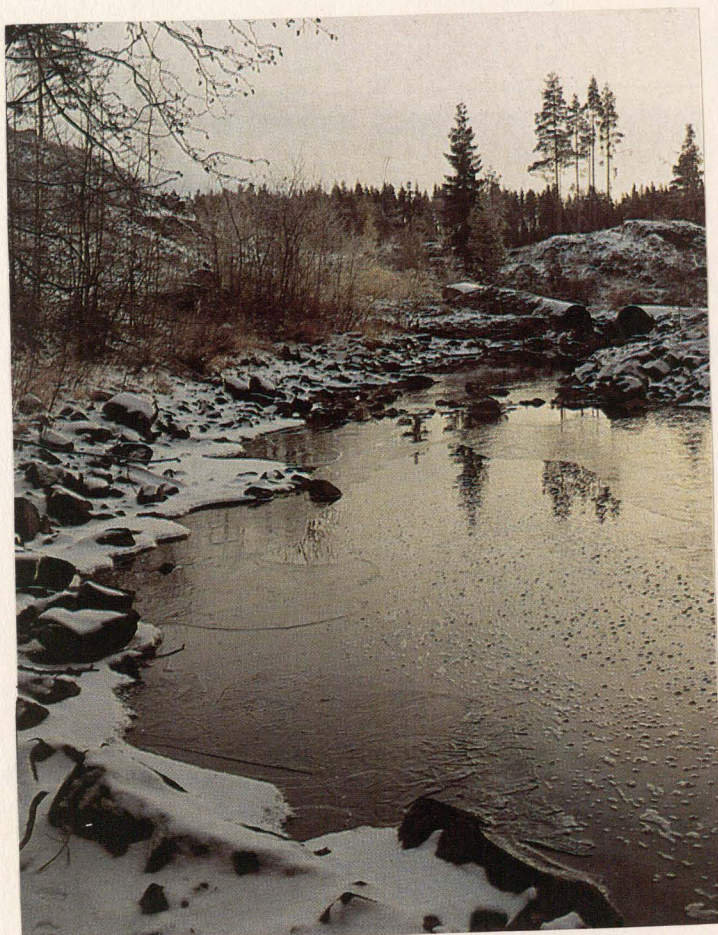
Ukazał się II tom „Pamiętnika Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego”. Liczący ponad 300 stron rocznik poświęcony jest głównie jubileuszowi 120-lecia PTT. Można też przeczytać m.in. o 40-leciu Tatrzańskiego Parku Narodowego.

2 grudnia „Gazeta
1993r. Kyborca”

Z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę.

Mdr 13,5

J tylko tyle śniegu na progu zimy w Tatrach tego roku.

- Prowadzona jest bardzo szczegółowo przez Annę Totoń kronika Oddziału. Kilka osób opracowuje do kroniki sprawozdania z wycieczek. Oddział posiada własny aparat, dzięki czemu istnieje bogata dokumentacja fotograficzna naszej działalności;

„Beskid” - nr. 4

1 Grudzień 1993r. - ostatnie w tym roku 1993
zebranie Zarządu PTT Oddziału
"Beskid" w Nowym Sączu.

1 Grudzień 1993r.

Fot. M. Łaremba

Na gwałtownym
spotkaniu Zarządu PTT
omówione były
sprawy związane
z odznaką PTT,
rozliczono się
finansami za rok 1993,
omówiono "opłaty"
PTT w styczniu 1994r.
Poruszone problem
publikacji
w miesięczniku Oddziału
PTT w II Tomie
Pamiętnika
Tatrzańskiego.

1 Grudzień 1993r.

Fot. M. Łaremba

Oddziałem przewidy zeszyt kroniki PTT do wglądu.
Były i krytyki i pozytywne uwagi. No coż najłatwiej
to krytykować swaszcza Sesłowi Małocie. Ne drigłuyę.

Tablica na schronisku

Wieczorem koło pobliskiego budynku PIHM - u odprawiono połową Mszę Św. Homilia poświęcona była zasługom PTT oraz refleksjom na temat Bóg - człowiek - góry.

Dalsza część imprezy odbyła się w "Murawańcu". Niespodzianką była inicjatywa Jana Krupskiego, szefa Centrum Przewodnictwa przy TPN, który przygotował "akty chrztu" dla kilkunastu działaczy PTT. Akty miały formę dyplomu o treści: "Duch gór, halny wiatr, ratownicy TOPR i przewodnicy tatrzańscy PTTK uznają Cię za godnego tatrołaza, zdobywcę szczytów tatrzańskich". Wśród wyróżnionych znalazł się kol. Maciej Zaremba z Nowego Sącza.

Po wystąpieniu Z-cy Dyrektora TPN Stanisława Czubernata, rozpoczęła się długo w noc trwająca część artystyczna. W uroczystości wzięło udział ponad 60 członków PTT.

Na początku listopada dotarł do nas II tom "Pamiętnika PTT". Poświęcony jest, oczywiście, przede wszystkim jubileuszowi 120 - lecia naszego Towarzystwa. Cały dział dotyczy także jubileuszu 40 - lecia Tatrzańskiego Parku Narodowego, który finansowo przyczynił się do wydania tego tomu, wykupując część nakładu. Ponadto m.in. możemy przeczytać o pierwszym okresie działalności również niedawno reaktywowanego Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, wywiady ze słynnym ratownikiem Józefem Uznańskim oraz pilotem - legendą Tadeuszem Augustyniakiem. Oczywiście jest też kronika działalności PTT i jego 22 Oddziałów oraz wiele ciekawych artykułów poświęconych górcom i ludziom gór. Łącznie ponad 40 pozycji.

Mamy też kilka uwag. Przede wszystkim należy pomyśleć o zmianie wydawnictwa, czyli krakowskiego "Laviatanu" na solidniejsze. 10% nakładu I tomu miało białe strony. Obecnie, w II tomie, chyba 50% egzemplarzy

posiada wprowadzie wszystkie strony, z tym, że są pomieszone. Z 40 otrzymanych przez nas w pierwszym rzucie "Pamiętników", 20 miało tę właśnie wadę. No i rzecz, która - delikatnie mówiąc - "nieco" zdziwiła. W omówieniu PTT - owskich czasopism czytamy miłe słowa na temat naszego "Beskidu" (dziękujemy). I nagle dowiadujemy się, że "28 zorganizowanych w 1992 r. wycieczek to nie jest cyfrowo imponująco". Bylibyśmy wdzięczni za informację, jaka w takim razie ilość wycieczek satysfakcjonowałaby re-

dakcję "Pamiętnika". No i za wskazanie Oddziału, który robi ich więcej. 28 wycieczek (a w 1993 roku było ich 30), to przecież wszystkie niedziele od wiosny do jesieni, plus kilka w zimie. Jest to, jak się nam wydaje, ilość optymalna, bo trudno wymagać, byśmy organizowali je także np. w środy. Niemniej gorąco polecamy wszystkim lekturę "Pamiętnika". Można go nabyć w naszych punktach informacyjnych, tzn. w biurach "Turysta" i "Pieniny".

Z ARCHIWUM PTT

Prezentujemy informację o nowosądeckim Oddziale PTT "Beskid", zamieszczoną w informatorze Kazimierza Dagnana "Sądeczczyzna. Krajobraz, uzdrowiska, turystyka", wydanym w 1946 roku.

Polskie Towarzystwo Tatrzańskie (P. T. T.) Oddział Nowosądecki „BESKID“

BIURO ODDZIAŁU, Nowy Sącz, ul. Długosza 11
czynne we wtorki i piątki w godz. 17—18

W czasie ferii letnich organizuje wycieczki
w Beskid Sądecki, Pieniny i Tatry.

Ogłoszenia o wycieczkach są wywieszane:

- w Aptece Mgr Nowakowskiego w rynku,
- w „Robotniku” Nr 8 (róg Jagiellońskiej i Wałowej),
- w Droguerii Centralnej (obok kiosku przy ul. Jagiellońskiej),
- w biurze Oddziału, ul. Długosza 11.

W biurze Oddziału można nabyć wydawnictwa turystyczne, m. in.

Prof. Rapfa: Przewodnik po Pieninach
" " Mapkę Pienin.

Członkowie P. T. T. korzystają ze zniżek w schroniskach P. T. T. i w przejazdach kolejką linową na Gubałówkę i Kasprowy Wierch.

„Beskid” - nr. 4

„Beskid” - nr. 4

FATUM

Medycyna zdominowała życie kardiochirurga, dr. MICHAŁA JUSZCZYŃSKIEGO, sport zaś je ubarwił i wzbogacił przyjaźniami. W 1938 r. Juszczyński został mistrzem Wilna w biegu narciarskim, a rok później mistrzem Polski w wioślarstwie i członkiem grupy olimpijskiej na igrzyska w Helsinkach. Pływał wtedy jako szlakowy na ośmecie w barwach Smigłego.

— Pierwszych lekcji wiosłowania w AZS Wilno udzielał mi znakomity pisarz i historyk Lech Beynar — Paweł Jasienica. On też nauczył mnie jak właściwie odczytywać współczesną historię — wspomina dr Juszczyński.

14 grudnia 1939 r., po powrocie z frontu, ranny, odebrał w Uniwersytecie im. Stefana Batorego w Wilnie ostatni (!) dyplom. Dzień później uczelnia została przez Litwinów rozwiązana.

W narciarstwie ustępował góralom, ale jako mistrz okręgu dopuszczony został przez PZN do udziału

dzień rano asystent zameldował mi, że z powodu nagiego zatrzymania krążenia Andrzej jest reanimowany. Natychmiast dołączyłem do akcji, ale mimo ogromnych wysiłków z naszej strony nie udało się go uratować. Zmarł z powodu groźnego powiktania jakim jest nagłe migotanie komór.

Tak odszedł dwukrotny olimpijczyk, czwarty zawodnik świata w kombinacji norweskiej w 1939 r., taternik i trener.

Ze Stanisławem łączyła Juszczyńskiego duża przyjaźń.

— Po groźnym zawale, jaki przeszedł przed trzema laty spotkałem go przypadkowo na spacerze do Doliny Białego. Dałem mu najnowsze lekarstwo zapobiegające migotaniu komór, potem wybraliśmy się na skocznice.

Ostatni raz byli razem na pogrzebie wspólnego przyjaciela prof. Wacława Felczaka w listopadzie ub. roku na Pęksowym Brzyzku w Zakopanem.

Rodzina Maruszarów podczas mistrzostw świata w 1939 r. Od lewej: Jan, Stanisław, Andrzej (kuzyn), Zofia, Helena i matka — Helena. Fot. z prywatnego archiwum dr. Michała Juszczyńskiego.

tu, poza konkursem, w mistrzostwach świata w 1939 r. w Zakopanem. Tam bliżej poznał swoich sportowych idoli — rodzinę Maruszarów: słynnego „króla nart” Stanisława, jego siostrę Helenę — wielokrotną mistrzynię Polski, kuzyna Andrzeja należącego do światowej czołówki kombinatorów norweskich, Jana z którym walczył na biegowych trasach i Zosię, z którą jeszcze w latach siedemdziesiątych zimą wspinał się po Tatrach.

W medycynie Juszczyński zaszedł dalej niż w sporcie. Przeprowadzał w Krakowie pierwsze w krajach Europy Środkowowschodniej operacje zastawek serca i cewnikowania serca. Był twórcą zbudowanego na bazie krakowskiego Szpitala im. dr Anki Centrum Kardiologii.

Tragiczny przypadek zrzucił że przy nim zmarli dwaj wielcy sportowcy z rodu Maruszarów — Andrzej i Stanisław.

— W 1968 r. spotkałem Andrzeja w Zakopanem. Mówił, że ma chore serce i wybiera się do szpitala. Prosił, abym go odwiedził — wspomina Juszczyński.

— Leżał w trudnych warunkach, więc zaproponowałem leczenie w naszym Centrum, gdzie mieliśmy doskonały ośrodek intensywnej terapii i zabierałem go do Krakowa. Niespodziewanie na drugi

— Przemawiałem nad grobem w tmieniu Światowego Związku Żołnierzy AK i przewodniczącego Rady Głównej Związku gen. Bogdana Zielińskiego — mówi dr Juszczyński. — Po mnie głos zabierał Staszek. Zdażyłem mu tylko szepnąć: „przemawiaj krótko, bez żadnych emocji”. Dla jego serca każde takie wystąpienie było ryzykowne.

Staszek mówił pięknie, wzruszająco... Nagle osunął się na moje ramiona. Przenieśliśmy go na sąsiedni nagrobek i natychmiast rozpoczęliśmy akcję reanimacyjną (masaż serca, sztuczne oddychanie). Po przyjeździe pogotowia stosowaliśmy defibrilację, ale mimo intensywnego postępowania, serce Staszka nie wznowiło akcji.

Tak odszedł najwybitniejszy polski narciarz, pięciokrotny olimpijczyk, wicemistrz świata, legenda polskiego sportu.

— Śmierć Andrzeja, śmierć Staszka. Jakieś fatum sprawiło, że ci dwaj podziwiani kiedyś przeze mnie sportowcy, a potem przyjaciele zmarli niemal na moich rękach — mówi Juszczyński. — To mój wielki dramat, że jako lekarz nie byłem w stanie im pomóc.

LESZEK RAFALSKI

Tę krótką notatkę w naszym oddziałowym piśmie poświęciłem sobie poświęcając artykuł z gazety kwiakowskiej (Przyp. kwiakowa)

W wieku 80 lat zmarł Stanisław Marusarz, człowiek - legenda. Znaną głównie jako wybitny sportowiec, czy z działalności kurierskiej w czasie okupacji, związany był także z turystyką. Uprawiał zarówno turystykę narciarską, jak i taternictwo. Przed wojną prowadził schronisko na hali Pysznaj, a po wojnie schronisko na Ornaku.

„Beskid” - w.4

Wesicze parę zdjęć z wycieczek PTT w 1993r.
Zdjęcia udostępniła dla kroniki - stała uczestniczką

wycieczek -
- Hania Sequitko.
Dziękujemy.

Widok z Czerwonych Wierchów

Fot. Hania
Sequitko

To zdjęcie świadczy o humorach
i o zadowolaniu na naszych wycieczkach.

Autorka ma z towarzyszką, swych
wzorników. Mażenka to zdjęcie "Radość życia"
Nic obok, nic rzyć, a w tle Spiska Magura.

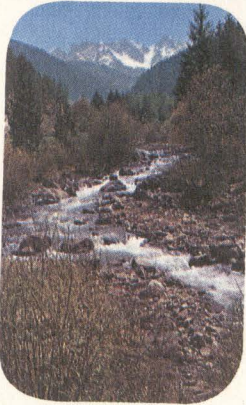

Wszystkie tutaj
zdjęcia są
z nycieckiego
ATT na
Spisską Nagurę
w ołniu -
-26 września 1993r.

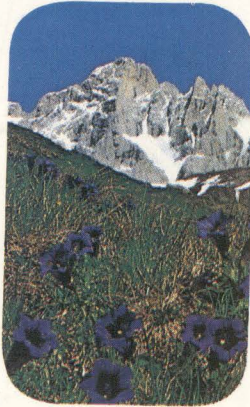
Fot. Heni
Segutko.

Wy góry, jesteście
tylko szatami Boga,
w które on się przyoblekł.

Ps 93,1-2

Chwałę Cię, Panie,
całym sercem,
opowiadam wszystkie
cudowne Twe dzieła.

Ps 9,2

KALENDARZ - CEGIEŁKA

Oddział Pomorski PTT w Bydgoszczy wykonał samoprzylepny kalendarzyk tatrzański na 1994 rok, stanowiący cegiełkę na rzecz wydania III tomu "Pamiętnika PTT" oraz wykonania odznaki GOT PTT.

Kalendarzyki w cenie 10.000 zł można zakupić w punkcie informacyjnym PTT w biurze "Pieniny".

KALENDARZ TATRZAŃSKI
na rok 1994 promiście

121 ROK TRADYCJI TURYSTYKI GÓRSKIEJ

ODZNACZKA	BYDGOŚĆ	WARSZAWA	KRAKÓW	WARSZAWA	WARSZAWA
0	0 20 17 24 01	1 14 21 08	2 18 25 26	3 11 18 20	4 11 18 20
1	0 25 18 25	1 0 15 22	1 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
2	0 30 19 26	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
3	0 35 20 27	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
4	0 40 21 28	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
5	0 45 22 29	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
6	0 50 23 30	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
7	0 55 24 31	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
8	1 00 25 32	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
9	1 05 26 33	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
10	1 10 27 34	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
11	1 15 28 35	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
12	1 20 29 36	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
13	1 25 30 37	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
14	1 30 31 38	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
15	1 35 32 39	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
16	1 40 33 40	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
17	1 45 34 41	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
18	1 50 35 42	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
19	1 55 36 43	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
20	2 00 37 44	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
21	2 05 38 45	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
22	2 10 39 46	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
23	2 15 40 47	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
24	2 20 41 48	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
25	2 25 42 49	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
26	2 30 43 50	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
27	2 35 44 51	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
28	2 40 45 52	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
29	2 45 46 53	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
30	2 50 47 54	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
31	2 55 48 55	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
32	3 00 49 56	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
33	3 05 50 57	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
34	3 10 51 58	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
35	3 15 52 59	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
36	3 20 53 00	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
37	3 25 54 01	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
38	3 30 55 02	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
39	3 35 56 03	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
40	3 40 57 04	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
41	3 45 58 05	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
42	3 50 59 06	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
43	3 55 00 07	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
44	4 00 01 08	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
45	4 05 02 09	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
46	4 10 03 10	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
47	4 15 04 11	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
48	4 20 05 12	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
49	4 25 06 13	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
50	4 30 07 14	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
51	4 35 08 15	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
52	4 40 09 16	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
53	4 45 10 17	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
54	4 50 11 18	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
55	4 55 12 19	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
56	5 00 13 20	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
57	5 05 14 21	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
58	5 10 15 22	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
59	5 15 16 23	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
60	5 20 17 24	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
61	5 25 18 25	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
62	5 30 19 26	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
63	5 35 20 27	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
64	5 40 21 28	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
65	5 45 22 29	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
66	5 50 23 30	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
67	5 55 24 31	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
68	6 00 25 32	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
69	6 05 26 33	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
70	6 10 27 34	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
71	6 15 28 35	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
72	6 20 29 36	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
73	6 25 30 37	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
74	6 30 31 38	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
75	6 35 32 39	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
76	6 40 33 40	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
77	6 45 34 41	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
78	6 50 35 42	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
79	6 55 36 43	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
80	7 00 37 44	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
81	7 05 38 45	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
82	7 10 39 46	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
83	7 15 40 47	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
84	7 20 41 48	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
85	7 25 42 49	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
86	7 30 43 50	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
87	7 35 44 51	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
88	7 40 45 52	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
89	7 45 46 53	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
90	7 50 47 54	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
91	7 55 48 55	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
92	8 00 49 56	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
93	8 05 50 57	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
94	8 10 51 58	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
95	8 15 52 59	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
96	8 20 53 00	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
97	8 25 54 01	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
98	8 30 55 02	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
99	8 35 56 03	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20
100	8 40 57 04	1 0 15 22	0 0 15 22	0 12 19 20	0 12 19 20

Nr. 1 1994r. - "Beskid"

1994

KALENDARZ TATRZAŃSKI

na rok 1994 promuje

121 ROK TRADYCJI TURYSTYKI GÓRSKIEJ

	STYCZEŃ	LUTY	MARZEC	KWIECIEŃ	MAJ	CZERWIEC
P	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
W	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
S	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
C	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
P	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
S	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
N	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26

ODZNAKĘ GÓRSKĄ I PAMIĘTNIKI PTT

	LIPIEC	SIERPIEŃ	WRZESIEŃ	PAŹDZIERNIK	LISTOPAD	GRUDZIEŃ
P	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
W	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
S	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
C	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
P	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
S	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
N	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25

OBSERWATOR TATRZAŃSKI
PTT
ODDZIAŁ POMORSKI
BELLERDRUK
BYDGOSZCZ

Kronikarz Oddziału:
Anna Tołon

● „Nowy Beskid”. Sądecki Oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego należy do kilku w Polsce, które regularnie wydają własne pisma. 16 numer zawiera informacje o działalności Oddziału w ub. r., drugą część wspomnień z wycieczki w Karpaty Wschodnie, a także wspominek o Wandzie Rutkiewicz. Oprócz tego są stałe rubryki: „Nasze wycieczki”, „Aktualności” oraz kącik archiwalny. „Beskid” można otrzymać w punktach informacyjnych PTT w Nowym Sączu: biuro „Turysta” ul. Jagiellońska 38 oraz „Pieniny”, ul. Kune-gundy 36. (jaz)

28 stycznia 1994r.
 „Dz. Polski”

Obrzycko

Obrzycko - pałac Raczyńskich z drugiej połowy 19 wieku. Dom Pracy Twórczej.

Rozpoczynam motowania Kroni karские wydarzeniami w styczniu 1994r. W dniach od 7 - 9 stycznia Prezes oddziału PTT "Beskid" w Nowym Sączu - Maciek Zaremba brał udział w posiedzeniu Zarządu Głównego PTT. On też to posiedzenie dla Kroniki relacyjnej. Tym razem odbywało się posiedzenie w Obrzycku a organizowało Koto - oddział PTT w Poznaniu. Oczekiwano już na przyjeżdżających na dworcu PKP w Poznaniu. Kol.kol. Halinka Filatowska i Jurek Kreisler autokarem Zawieźli nas do miejsca zakwaterowania w Obrzycku.

Zakwaterowani zostaliśmy w pałacu Kaczyńskich będącym obecnie w dyspozycji Uniwersytetu Poznańskiego. Na uniwersytecie wykładowcą jest Jurek Kreisler.

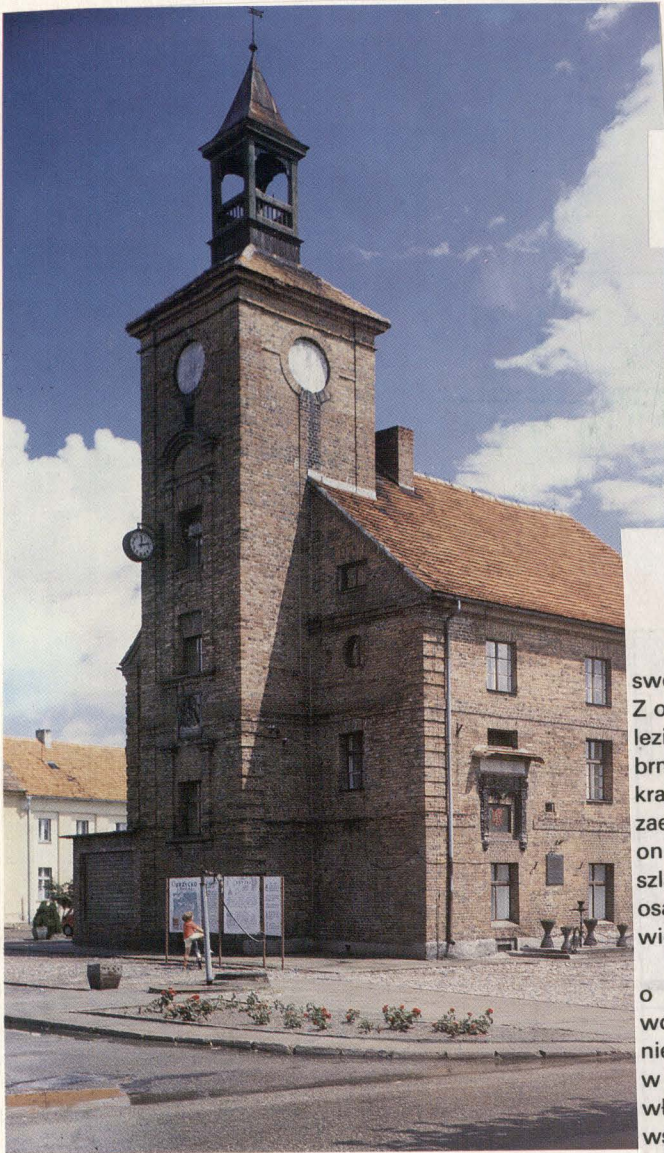
8 stycznia Pałac Kaczyńskich Fot. M. Zaremba
1994r. w Obrzycku.

Do kolacji odbyło się spotkanie z przedstawicielami Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Mimo że Poznań leży dość daleko od gór (co jak się okazało następnego dnia, wcale nie jest takie ścisłe), władze wojewódzkie wspierają turystykę górską oraz nasze Towarzystwo PTT.

To przecież Wojewoda Poznański sfinansował i inicjatywy Poznańskiego oddziału PTT odnowienie

tablicy Kasztaka w Dolinie Kościeliskiej.
Kl. wroczyński odsionięciu 2 października 1993r. wzięto
udział dości olwiza grupa sądeckiego oddziału PTT.

13. Ratusz w Obrzycku

Miasto położone nad Wartą, 12 km na północny zachód od Szamotuł, przy drodze do Czarnkowa i nieczynnej obecnie linii kolejowej z Wronek do Obornik Wlkp. Pow. 3,72 km², ok. 2240 mieszkańców.

OBRZYCKO

Stara osada sięgająca swoimi korzeniami X w. Z ok. 973 r. pochodzi znaleziony tutaj w XIX w. srebrny skarb monet z 12 krajów europejskich i pozaeuropejskich. Świadczy on o tym, iż prowadził tędy szlak handlowy lub też że osada utrzymywała ożywione kontakty handlowe.

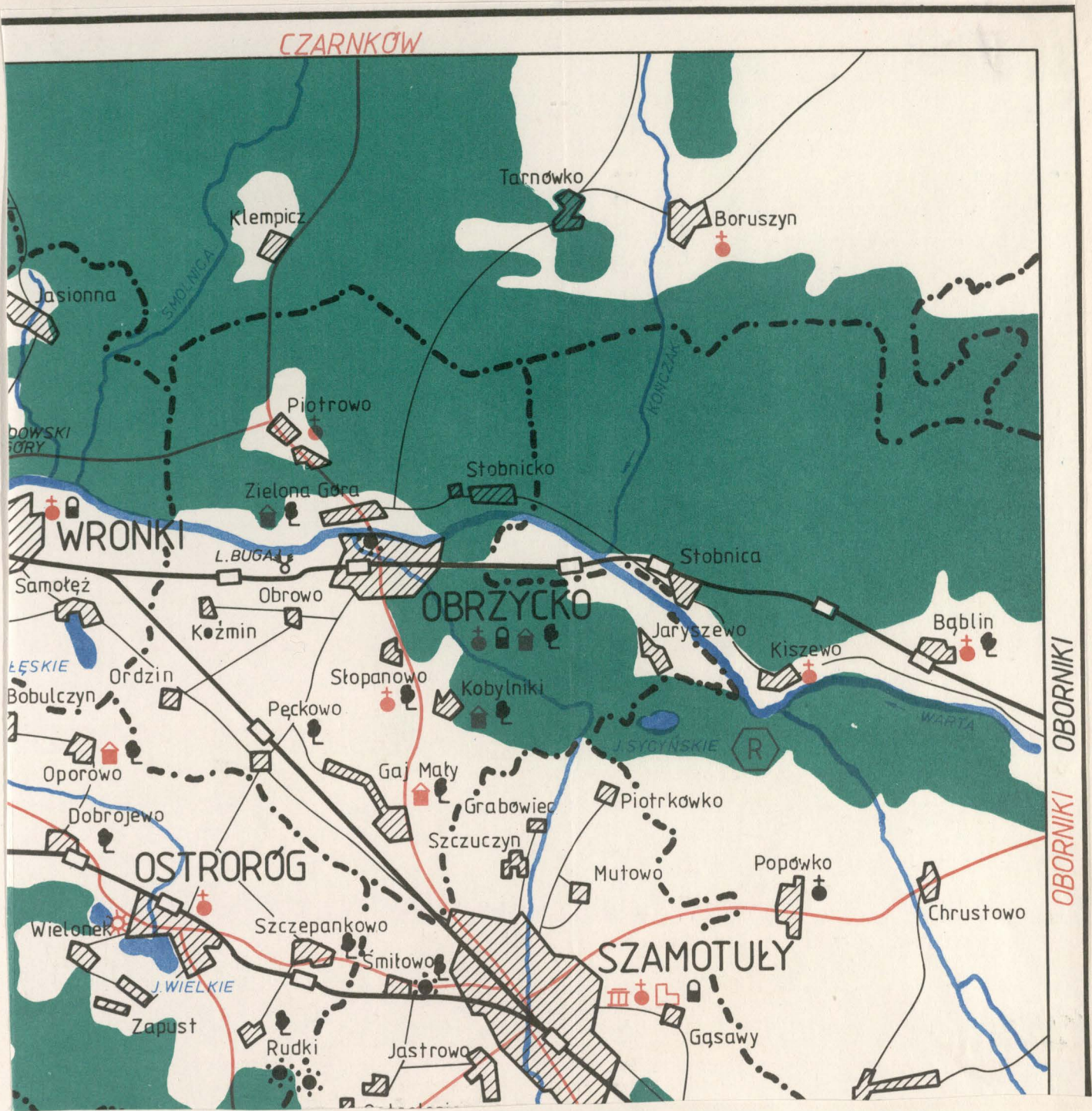

Najstarsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1238 r. Wymieniony był wówczas kasztelan obrzycki Niebora. Informacje o istnieniu tutaj siedziby kasztelanii powtarzają się jeszcze w 1253 i 1280 r. W 1253 r. miejscowość była krótko własnością joannitów poznańskich. Dokument z 1256 wspomina o istnieniu tutaj parafii. Data przyznania praw miejskich nie jest znana. Po raz pierwszy Obrzycko wzmiankowane było jako miasto w 1458 r. w związku z wysłaniem na wyprawę malborską żołnierza. Stanowiło wówczas własność Nałęczów Obrzyckich. W XVI w. nastąpił upadek miasta, a wraz z nim utrata praw miejskich. Miejscowość otrzymała je ponownie w 1638 r. od króla Władysława IV, dzięki staraniom swojego ówczesnego właściciela, hetmana wielkiego litewskiego Krzysztofa Radziwiłła. Obrzycko otrzymało wówczas nowy herb, przedstawiający na czerwonym polu złoty róg i trzy czarne trąby myśliwskie. Nad tarczą umieszczona była mitra księżca Radziwiłłów.

Od XVII do XIX w. miejscowość stanowiła ważny ośrodek produkcji sukna. W 1641 r. mieszkającym tutaj sukiennikom Krzysztof Radziwiłł nadał statut „Bractwa Sukienniczego”. Statut zapewnił mieszczanom m.in. swobodę wyznania, bowiem w Obrzycku osiedliło się w tym czasie wielu protestantów. Pod koniec XVIII w. działało tu 90 sukienników. Od poł. XVII w. do 1738 r. własność Radomickich, później Mielżyńskich, a od pocz. XIX w. Raczyńskich.

W 1698 r. powstało tutaj Bractwo Kurkowe. W 1793 r. miasto dostało się pod panowanie pruskie. Od tego momentu zaczęło upadać sukiennictwo, wskutek napływu tańszych i lepszych jakościowo wyrobów z Saksonii.

Następnego dnia po skiadaniu wyruszyliśmy na turystyczną część imprezy.
Zwiedzanie Łoźmania zaczęliśmy od Katedry gdzie spoczywają szczątki pierwszych władców Polski Mieszka I i Bolesława Chrobrego.
A potem rewelacja i to chyba nie tylko roku.
Zwiedzanie Malty. Całoroczne centrum marciarstwa i nie tylko.

8 Styczeń 1994r. Poznań - przed katedrą Fot. M. Jaremba

8 Styczeń 1994r. Poznań - katedra

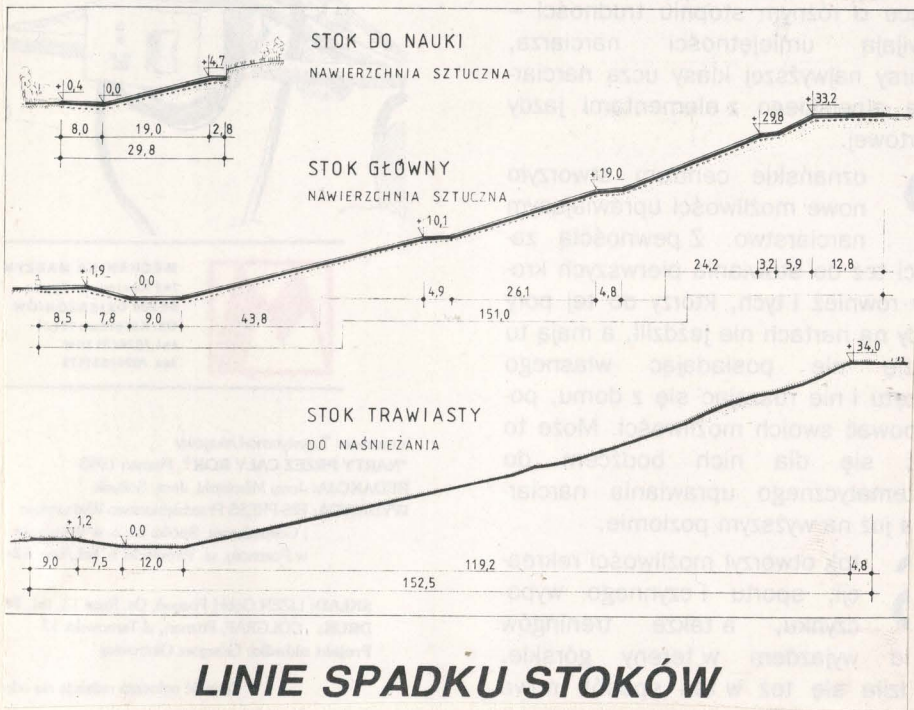
Fot. M. Jaremba

Na Malcie a więc prawie w centrum miasta jest góra i to góra z wyciągami narciarskimi czynnymi cały rok. Tuż obok słynnego toru regatowego uruchomiono rok temu ośrodek narciarski. I to jaki! Nie jest to wprawdzie góra wielkości Kasprowego, ale aż miło patrzeć na setki narciarzy unijających się na stoku przy słonecznej pogodzie i braku naturalnego śniegu.

Z lewej strony stok dla początkujących, górze głównie dzieci uczą się jazdy pod okiem instruktora.

W środku stok główny. Obydwa pokryte są białą "szcziotką" stale zwilżaną od dołu.

Z prawej strony stok przeznaczony do sztucznego nasnieżania przy pomocy armatek śnieżnych. Oczywiście jest też wspaniale wyposażona hypożyczalnia sprzętu i zaplecze gastronomiczne jednym storem -
-pełna Europa!

GUDZE CHWALICIE...

NA NA NARTY DO POZNANIA

Pomysł był prosty. Na stoku o dł. 150 m, nachyleniu 15 - 17 stopni, leżącym nad Jeziorem Maltańskim w Poznaniu, położono wykładzinę z tworzywa sztucznego. Nawilżana wodą latem, posypywana sztucznym śniegiem lub naturalnym zimą, służy jako tor narciarski. Wyciągi - talerzowy i krzesłkowy pozwalają używać stoku do woli. Jest też wypożyczalnia nart. Można tu nabrać formy przed wyjazdem w góry.

"TELE - TYDZIEŃ"
Maj 1994v.

8 sierpień 1994v.

"Na Malcie"

Fot. M. Zaremba

A więc i u nas też można!
 Stynnemu Żurbiqenowi podobno oczy wychodziły na wieżach gdy ostatnio odwiedził Malte.

8 stycznia 1994r.

„na Malcie”

Fot. M. Żaremba

Z Poznania wyszliśmy na objazd wielkopolskiego

A więc i u nas też
można!
Stynnemu Zurbigenowi
podobno oczy wychodziły
na wieżach gdy ostatnio
odwiedził Malte.

8 stycznia
1994r.

"Ma Malcie"

Fot. M. Zaremba

Z Poznania wymuszaliśmy
Parku Narodowego.

na objazd Wielkopolskiego

Warta

**Wielkopolski
Park
Narodowy**

J. Kociotek

Łabędź niemy na j. Góreckim

WIELKOPOLSKI PARK NARODOWY —
ostoja zwierzyny leśnej i dzikiego ptactwa, ob-
szar występowania interesujących i rzadkich ga-
tunków flory i fauny, a zarazem teren o cieka-
wej budowie geologicznej i urozmaiconym kra-
jobrazie — prawie 10 000 ha lasów, jezior, łąk
i bagien objętych ochroną ze względu na nie-
zwykle walory przyrodnicze.

Zatrzymaliśmy się
w Rogalinie.
Zwiedziliśmy pałac
Raczyńskich oraz
mauzoleum tej rodziny
gdzie niedawno
z honorami i z udziałem
m.in. Prezydenta (Kwaśniewski)
pochorono hrabiego
Edwarda Raczyńskiego.

8 stycznia 1994r. Rogalin

po powrocie do Obrzycka
rozpoczęto się posiedzenie
Z.G. PTT. M.in. przyjęto
protokół z poprzedniego
zebrania, Prezydium
złożyło sprawozdanie
z działalności za okres
między posiedzeniami,
przyjęto sprawozdanie
skarbnika, przedstawiono
projekt preliminarza na

8 stycznia 1994r. Rogalin - pałac Raczyńskich Fot. M. Zaremba

rok 1994, dyskutowano nad
treścią wystąpienia Z.G.
na ogólnopolskiej konferencji
Naukowej przewidzianej na
maj w b.v., oraz na temat
III tomu „Przewodni ka PTT”.
Ustalono, że ostateczne
rozstrzygnięcia na
temat GOT PTT
nastąpią na następnym
posiedzeniu Z.G. które
odbędzie się w Czorsztynie
w dniach 22-24 kwietnia
w roku bieżącym a którego
organizatorami będą
Oddziały PTT w Chrzanowie
i Nowym Saczu.

8 stycznia 1994r. Obraady w Obrzycku

Fot. Maciek
Zaremba

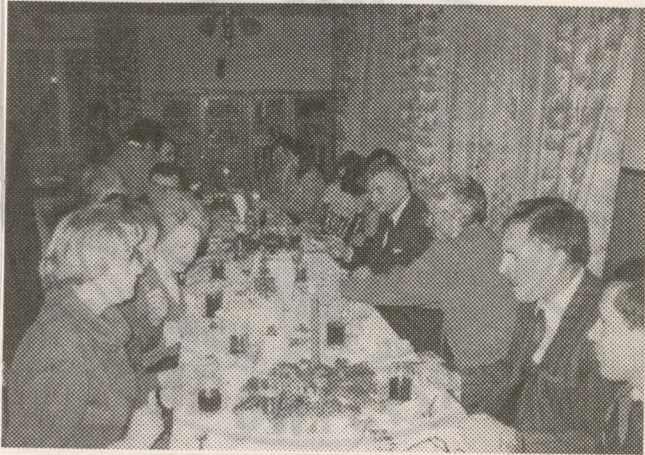
Zostałem również wybrany do Komisji zajmującej się sprawami GOT.

22 styczeń 1994r.

"Opłatkowe" spotkanie członków PTT

W dniu 22 stycznia 1994 w sali Przedsiębiorstwa Budownictwa Wodnego i Melioracji zorganizowano spotkanie opłatkowe, w którym wzięło udział blisko 40 członków naszego Oddziału. W trakcie spotkania odbył się pokaz przeźroczy z ubiegłorocznych wycieczek. Dziękujemy wszystkim, którzy pomogli w jego realizacji, a Panu Dyrektorowi PBWiK za nieodpłatne udostępnienie sali.

Nr. 1. 1994r. - "Beskiol"

Spotkanie rozpoczęło się o godzinie 16-ej. Sala, wystrojona sali dużo wcześniej przygotowała Gosia Kieres przy pomocy kolegów. Chwała im!

22 styczeń 1994r.

Nasz Prezes Maciek obchodził urodziny (nie powiedział które, ale czy to ważne przy jego energii i pomysłać?) Śpiewamy mu 100 lat!

22 styczeń 1994r.

O słodkości zadbały wszystkie obecne Panie. A były - Oj! - palce liżać!

Panowie wystrojeni, odświętni zadbałi o szampau.

Było więc wszystko! Reszta mówi same zdjęcia.

A fotografował - jubilat - Maciek Zawemba

Były koleżeńskie
 rozmowy turystycznej
 braci, wspomnianie
 przypadki w wędrowaniu.
 Były rozmowa
 przeżycia bo i z Londynu,
 i Stokego Jorku.
 Najwięcej było przeżyci
 z wędrowania po
Ustanowione marszyc
 kolegów.

22 styczeń 1994r.

22 styczeń 1994r.

Były tradycyjne
życzenia "opłatkowe"
 Ależ ten Krajewski
 ma obojętowanie
 tyle pięknych pań!

22 styczeń 1994r.

Były też toasty!
Różne toasty!
Turystyczne toasty!

22 stycznia 1994r.

Było też u Właolystewa-
obławanie co tylko zdanego
egzaminu przewodniczego.

22 stycznia 1994r.

Było też oglądanie
I tomu kroniki PTT za 1993r.
Czyba się podobała?

Spotkanie zakończono
się o godz. 20-ej.
Dla grupy roboczej,
która musiała zostawić
pomieszczenia w stanie
idealnym przedtwnęzi
się "opłatek" do g. 22-ej

Wesolych Świąt Bożego Narodzenia

Otrzymałiśmy również życzenia
świąteczno-monotoczne.

Z życia PTT

Sądecki oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zorganizował w ub. roku 30 wycieczek dla ok. tysiąca osób. Oddział liczy obecnie 165 członków, kieruje nim wytrawny turysta Maciej Zaremba. Zauważalna jest działalność wydawnicza (kwartalnik „Beskid”), bibliotekarska, kronikarska (benedyktyńska praca niestrudzonej Anny Totoń), fotograficzna. W Nowym Sączu działają trzy punkty informacyjne PTT: w biurach — „Turysty”, „Pienin” i TKKF. Rekordzistą wśród prowadzących wycieczki jest sam prezes M. Zaremba — 11 razy, przed Leszkiem Małotą — 9 i Władysławem Kowalczykiem — 7. Podczas wojewódzkich obchodów Świątowego Dnia Turystyki Srebrną Odznaką Zasłużonego Działacza Turystyki wyróżniono Antoniego Piotrowskiego, a nagrody wojewody otrzymali: Małgorzata Kieres (sekretarz oddziału) i Robert Mikusiński.

PTT zgłosiło niedawno pakiet interesujących propozycji dla projektowanego Euroregionu Tatry dotyczących m. in. wspólnej, polsko-słowackiej sieci szlaków turystycznych. (leś)

1 lutego 1994 r.
„Gazeta Krakowska”

Wesołych Świąt
Bożego Narodzenia
oraz
Szczęśliwego Nowego Roku
życzy
Dyrekcja Hotelu Łysica

Merry Christmas
and
Happy New Year

Otrzymałiśmy również życzenia
świąteczno-monotoczne.

Z życia PTT

Sądecki oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zorganizował w ub. roku 30 wycieczek dla ok. tysiąca osób. Oddział liczy obecnie 165 członków, kieruje nim wytrawny turysta Maciej Zaremba. Zauważalna jest działalność wydawnicza (kwartalnik „Beskid”), bibliotekarska, kronikarska (benedyktyńska praca niestrudzonej Anny Toton), fotograficzna. W Nowym Sączu działają trzy punkty informacyjne PTT: w biurach — „Turysty”, „Pienin” i TKKF. Rekordzistą wśród prowadzących wycieczki jest sam prezes M. Zaremba — 11 razy, przed Leszkiem Majotą — 9 i Władysławem Kowalczykiem — 7. Podczas wojewódzkich obchodów Świątowego Dnia Turystyki Srebrną Odznaką Zasłużonego Działacza Turystyki wyróżniono Antoniego Piotrowskiego, a nagrody wojewody otrzymali: Małgorzata Kieres (sekretarz oddziału) i Robert Mikusiński.

PTT zgłosiło niedawno pakiet interesujących propozycji dla projektowanego Euroregionu Tatry dotyczących m. in. wspólnej, polsko-słowackiej sieci szlaków turystycznych. (16)

1 lutego 1994 r.
Gazeta Krakowska

30 stycznia 1994r.

Łabowska Hala

1.

Pienksza wędrownka w tym roku. Sceneria zimowa.

15 uczestników . Przewodnik Władysław Kowalczyk.

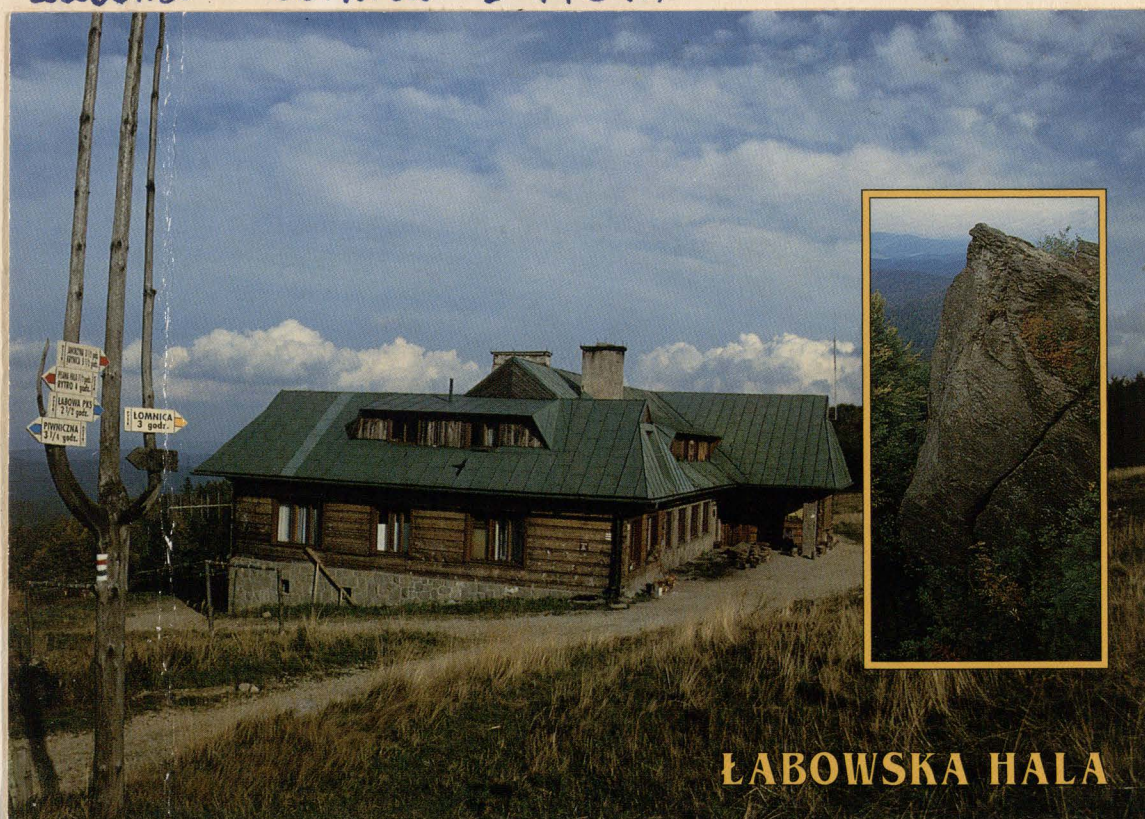
Fotografie Władysław Kowalczyk
wraz z innymi -

Autobusem
linii PKS
dojazd do
Łabowej.

Wyjście
na
Łabowską
Halę.

Łabowa - cerkiew z 1784r.

ŁABOWSKA HALA

Przed schroniskiem
na Łabowskiej Hali

30 stycznia 1994r.

We wnętrzu
schroniska

30 stycznia 1994r.

Po odpoczynku -
przez Parchowatkę
schoolono do
Łomnicy Złotegoj.
Przejazd autobusem
PKS-u do
Piwicznej,
a potem do St. Sacza

30 stycznia 1994r.   na trasie

ŁABOWSKA HALA

Ta rozległa hala opadająca ku płn. gdzie do grzbietu głównego dołącza od pld. zach. boczny grzbiet Parchowatki (1005 m). Widok z Hali jest wprawdzie ograniczony do płn. i płn. wsch. lecz bardzo urozmaicony. Za doliną Kamienicy ciągnie się pasmo Margoni Niżnej i Wyżnej, Sapalskiej Góry, Tokarni i Czerszli z wychylającymi się za nimi wałem Jaworza i Chełmem w prawo od niego. Bardziej ku płn. wsch. zachodzą na siebie grzbiety Beskidu Niskiego. Poniżej Hali Łabowskiej w dolinie Łabowca, równoległej od wschodu do doliny Uhrynia znajduje się rezerwat ścisły Łabowiec. Rośnie tu puszczański las jodłowo-bukowy, w górnych partiach wyłącznie bukowy, gdzie próchniejące wykroty zarastają mchem, grzybami, śluzowcami i różnymi porostami. Drugi rezerwat ścisły podchodzi od strony Barnowca na stoki głównego grzbietu od wysokości ok. 500 do 1050 m. Obejmuje on głębokie kamieniste parowy w których rośnie na niewielkim 2,66 ha liczącym obszarze wspaniały drzewostan, złożony z jodeł i świerków z domieszką buków. Trzeci tego typu rezerwat Uhryń znajduje się w górnej pld. wsch. części dolinki o tej samej nazwie, podchodzącej ku grzbietowi głównego pasma w rejonie polany Juchówka. Piękny drzewostan jodłowo-bukowo-świerkowy stanowi równocześnie matecznik dla zwierzyny.

30 stycznia 1994r.

Na trasie

Tę wycieczkę
rozpoczęło
piesze
wgotowanie.
Szczęście
Boże!

30 stycznia
1994r.

W drodze - brama dla
fotografującego

6 marzec 1994r.

Przehyba

12 uczestników.

Fotografuje - Maciek
Zaremba

Przewodnik - Władysław
Kowalczyk

Autobusem MŻK
dojazd do Rytra

6 marzec 1994r. Przed „Yaskówką”

Początkowo bez szlaku, potem w głąb szlaku wejście na Przehybę. Po przemie na positek żmowa bez szlaku wejście do obiadu k/żarówka. Wiodłość była cały czas dobra. Pogoda początkowo dobra, w godzinach późniejszych męga pogarsza. Do Nowego Sącza powrót autobusem PKS-u.

Na Przehybę
Po niedawnym wyjściu na Łabowską Halę oddział „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego zaprasza w najbliższą niedzielę na wycieczkę na Przehybę. Wjazd do Rytra z dworca PKS w Nowym Sączu o g. 7.10. W nowosądeckim biurze „Turysty” (ul. Jagiellońska 38) można dostać m.in. wydawane przez towarzystwo pismo „Beskid” oraz kupić najnowszy II tom „Pamiętnika PTT”.

3 marzec „Gazeta Wpiorca”
1994r.

W niedzielę, 6 marca

ZIMOWA WYCIECZKA NA PREHYBĘ

Dla oddziału „Beskid” Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Nowym Sączu nie istnieje pojęcie sezonowości w turystyce.

Po niedawnym wejściu na Łabowską Halę w najbliższą niedzielę, 6 marca, odbędzie się wycieczka w wspaniałej scenerii zimowej na Przehybę. Wjazd do Rytra z sądeckiego dworca PKS o godz. 7.10. W punkcie informacyjnym w biurze „Turysty” przy ul. Jagiellońskiej 38 można nabyć najnowszy, II tom „Pamiętnika PTT” oraz pismo „Beskid”.

(1es)

4 marzec „Gazeta Krakowska”
1994r.

6 marzec 1994r. Przehyba. W tle budujące się schronisko.

SCHRONISKO GÓRSKIE PTTK
NA PRZEHYBIE W BESKIDZIE SADECKIM
OLA I JAN BIELAKOWIE

BESKID SADECKI - to jedna z najładniejszych części Beskidu Wysokiego, najbardziej wysunięta w kierunku wschodnim. Wyróżniają się w nim dwa pasma górskie:

- Pasma Radziejowej- rozciągające się pomiędzy Dunajcem a Popradem z najwyższym szczytem Radziejową (1262 m nmp). Dunajec oddziela to pasmo od Pienin, Gorców i Beskidu Wyspowego.
- Pasma Jaworzyny rozciągające się pomiędzy Popradem a Kamienicą Nawojowską i Przełęczą Tylicką z najwyższym szczytem Jaworzyną Krynicką (1116 m nmp).

Tereny te ze względu na wyjątkowe walory krajobrazowe i przyrodnicze zostały objęte ochroną i od 1987 roku utworzony tu został Popradzki Park Krajobrazowy.

PRZEHYBA (1175 m nmp) - to przepiękna polana i szczyt położony w zachodniej części Pasma Radziejowej z której rozciągają się wspaniałe panoramy górskie na Pieniny, Magurę Spiską, Tatry Wysokie, Bielskie i Zachodnie, Niżne Tatry, Gorce, Beskid Wyspowy i Niski oraz Kotlinę Sądecką.

TE WSPANIAŁE WIDOKI MUSISZ ZOBACZYĆ

Idea budowy schroniska górskiego na Przehybie zrodziła się już w 1908 roku wśród ówczesnych działaczy PTT w Nowym Sączu. Po wielu perturbacjach budowę rozpoczęto dopiero jesienią 1936 roku, a pierwsi turyści mogli w nim znaleźć schronienie jesienią 1938 roku. Niestety to piękne drewniane schronisko zostało spalone przez Niemców w grudniu 1944 roku.

Po wojnie w latach 1952-53 działacze z sądeckiego Oddziału PTT wybudowali schron turystyczny, który po modernizacji do dzisiaj służy turystom 20 miejscami noclegowymi.

W latach 1954-58 zastało wybudowane nowoczesne murowano-drewniane schronisko o ładnej bryle architektonicznej dysponujące 70 miejscami noclegowymi. Obiekt ten doskonale znany był szerokim rzeszom turystów odwiedzających Beskid Sądecki nie tylko z gościnności, ale również z organizacji szeregu imprez turystycznych. Z inicjatywy kierownictwa schroniska jesienią 1990 roku rozpoczęto prace budowlane przy budowie domku noclegowego.

SCHRONISKO GÓRSKIE PTTK
NA PRZEHYBIE W BESKIDZIE SADECKIM
OLA I JAN BIELAKOWIE

17 grudnia 1991 roku wybuchł pożar w schronisku niszcząc parter oraz dwa piętra z pokojami noclegowymi. Zaraz też oddział PTTK w Nowym Sączu podjął decyzję o odbudowie tak bardzo zasłużonego w rozwoju turystyki obiektu. Obecnie trwają intensywne prace budowlane tak aby w sezonie letnim 1994 roku móc już przyjmować turystów.

Będzie to schronisko o podobnej bryle architektonicznej, wysokim standardzie z przepięknym tarasem od strony południowej. Planowana jest również budowa letniego basenu kąpielowego oraz wyciągu krzeselkowego od strony północnej Przehyby.

Po pożarze przyspieszone zostały prace budowlane przy budowie rozpoczętego już domku noclegowego. Budynek został oddany do użytku z końcem sierpnia 1992 roku, wypełniając powstałą lukę w bazie noclegowej, ku wielkiej radości wędrujących turystów. Powstały pokoje 1, 2, 3, 4, 6 i 7 osobowe o łącznej ilości 32 miejsc, wyposażone w umywalki z bieżącą ciepłą i zimną wodą oraz ubikacje. Do dyspozycji turystów udostępnione są dodatkowo ogólne sanitariaty z natryskami. Turyści odwiedzający to przytulne schronisko mogą również zjeść smaczne i tanie posiłki w małej ale gustownie urządzonej jadalni. Czynny jest bufet w którym można zaopatrzyć się w napoje, słodycze, pamiątki i wydawnictwa turystyczne. Tak więc po ukończeniu odbudowy spalonego schroniska powstanie przepiękna baza noclegowa i żywieniowa dysponująca ponad 100 miejscami noclegowymi o zróżnicowanym standardzie.

Od 1 października 1976 roku do chwili obecnej gospodarują na Przehybie, a czynią to z wyjątkowym zaangażowaniem i życzliwością dla turystów i Ola i Jan Bielakowie, którzy schronisko traktują jak własny dom.

Ciąg dalszy kroniki w następnym
tomie kroniki PTT - Oddział "Beskid"
w Nowym Sączu.

Kronikarz Oddziału: Anna
Tofon

